

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/45/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125257083
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:6125257083.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

21 46C/45/2025

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s. so sídlom Ulica Priemyselná č. 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Danuše Tichá s.r.o., IČO: 52 058 310, so sídlom Nám. M. Benku 6, 811 07 Bratislava – Staré Mesto, o zaplatenie 270,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

21 46C/45/2025

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 270,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 270,- Eur od 22.12.2024 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

30 46C/45/2025

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 4.3.2025 sa žalobca domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 270,- eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca svoju žalobu skutkovo odôvodňoval tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného pod č. 95780064 došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 240637, priloženú v prílohe, ktorá bola uplatnená na náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení, priloženom v prílohe, žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku

v plnom rozsahu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poisťnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť žalobca oznámil žalovanému, oznámenie prikladáme v prílohe. Žalobca opiera nárok na náhradu škody v zmysle § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona o PZP a v zmysle § 442 ods. 1 OZ.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu sp. zn. 14Up/314/2025 zo dňa 1.4.2025, proti ktorému podal žalovaný odpor. V podanom odpore (č.l. 28) uviedol, že žalobca sa návrhom/žalobou voči žalovanému domáha svojho tvrdeného nároku, a to zaplatenia sumy 270,00 EUR ako nároku na náhradu škody za náklady (údajne) účelne vynaložené na prenájom náhradného vozidla, ktorý mal žalobca prevziať od poškodeného – A. B. C. (ďalej v texte ako „poškodený“) na základe zmluvy o postúpení pohľadávky (zo dňa 30.10.2024) za odplatu. Žalobca v návrhu/žalobe síce tvrdí, že došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného, pričom k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného, avšak žiadnym spôsobom nepreukazuje. Ďalej žalobca dôvodí, že si poškodený v dôsledku škody vzniknutej na jeho motorovom vozidle značky KIA CEED, EČV: D. (ďalej v texte ako „poškodené vozidlo“) prenajal náhradné motorové vozidlo, ktoré bol „nútený“ užívať (od 16.10.2024 do 30.10.2024) na zabezpečenie svojich potrieb (čo však taktiež žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal), a preto poškodený uzavrel so žalobcom Zmluvu o prenájme vozidla č. 589/707 zo dňa 16.10.2024. Za 15 dní nájmu náhradného motorového vozidla bola poškodenému po ukončení doby trvania nájmu vystavená (dokonca už dňa 29.10.2024) faktúra č. 240637 v celkovej výške 810,00 EUR s DPH, pričom fakturovaná cena (podľa nepreukázaného tvrdenia žalobcu) predstavovala náklady na nájom náhradného motorového vozidla (ďalej aj ako „MV“), za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenc žalovaného. Žalobca v súvislosti s uvedeným ďalej uvádza, že postúpenie pohľadávky v sume 810,00 EUR s DPH na žalobcu, poškodený oznámil žalovanému. Podľa tvrdenia žalobcu poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky ešte predtým ako žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na úroky z omeškania 8,15 % ročne (v bližšie neodôvodnenom okamihu/dátume) od 22.12.2024 do zaplatenia. Z návrhu/žaloby možno vyabstrahovať, že žalobca svoj tvrdený nárok zrejme odvádza o. i. od ustanovenia § 427 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej ako „OZ“) a ust. § 442 t. j. z titulu skutočnej škody. Po oboznámení sa s návrhom/žalobou a s pripojenými listinnými dôkazmi, žalovaný konštatuje, že návrh/žaloba nie je dôvodná, nároky uplatnené žalobou žalovaný v celom rozsahu neuznáva a rozporuje ich, a to nakoľko žalobcom tvrdené nároky nie sú dané, dôvodné a ani preukázané. V prvom rade (ako vyplýva už aj z vyššie uvedeného) žalovaný akcentuje, že žalobca svoj nárok síce dôvodí nárokom na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 06.09.2024 a uplatňuje si ho voči žalovanému ako poisťovateľovi škodcu/vinníka tejto dopravnej nehody, avšak tieto svoje tvrdenia nijak nepreukázal, čo je nevyhnutné minimálne (aj) pre splnenie/preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ako i pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. V druhom rade podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „ZoPZP“) platí, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci a podľa ust. § 15 ods. 1 ZoPZP platí, že náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému; Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Netreba však opomenúť ani ustanovenie § 415 OZ (každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí). Z podanej žaloby žalobcu vyplýva, že žalobca sa v rámci ním podanej žaloby domáha doplatenia sumy 270,00 EUR s DPH ako sumy zodpovedajúcej nákladom prenájmu náhradného MV účtovanou v sume 45,00 EUR bez DPH/deň + 20% DPH za (žalovaným nepriznaných) 5 dní. Žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 06.12.2024 oznámil žalobcovi, že priznaná primeraná doba za požičanie náhradného vozidla je 10 dní, a v tejto dobe je zahrnutý čas účelný a nutný na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na dojednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Z Prílohy k Oznámeniu o poistnom plnení vyplýva, že žalovaný ako podklad použil Faktúru č. 240637 vystavenú žalobcom už dňa 29.10.2024 (dátum dodania služby bol 30.10.2024 a splatnosť faktúry až 13.11.2024) na sumu 810,00 EUR s DPH, pričom odpočítal neprimerané náklady na náhradné MV v zostávajúcej dobe – 5 dní – v sume 270,00 EUR (5 dní x 45,00 EUR bez DPH + 20% DPH). Po odpočítaní už (bližšie) špecifikovaných položiek je potom poistné plnenie

v sume 540,00 EUR s DPH t. j. tak, ako bolo žalobcovi už plnené, čo žalobca v žalobe nerozporuje. Z Faktúry č. 240637 vystavenej žalobcom vyplývalo, že základná cena za 1 deň doby nájmu je 45,00 EUR + 20% DPH, pričom túto základnú cenu žalovaný bez výhrad akceptoval a násobil o účelnú a nutnú dobu na opravu poškodeného vozidla, t. j. o preukázanú účelnú a nutnú potrebu náhradného MV poškodeným. K otázke primeranosti a účelnosti doby prenájmu v trvaní 15 dní, teda in concreto v dĺžke 5 dní nad žalovanou priznanou dĺžkou 10 dní žalovaný uvádza, že má za to, že zo strany žalobcu nedošlo k preukázaniu dôvodnosti ním uplatňovaného nároku nad žalovanou priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájmu náhradného MV. Žalovaný pri uvedenom akcentuje, že žalobcom k žalobe priložené (účelové) listiny nepreukazujú nutnosť a účelnosť prenájmu náhradného MV (ako sa mylne žalobca domnieva), avšak naopak z nich skôr možno vyabstrahovať to, že práce autoservisu boli realizované dokonca (zrejme) v menšom rozsahu, v akom ich priznal poškodenému (resp. údajnému právnenému nástupcovi poškodeného) žalovaný. Žalovaný je toho názoru, že nakoľko autoservis (ani) v predmetnej Faktúre č. 3240396 bližšie nešpecifikuje hodiny v ten-ktorý deň, takéto listiny nemožno považovať za dôkaz o skutočnej dobe opravy poškodeného vozidla, navyše účelne a nutne trvajúcej v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. Vzhľadom na okolnosti veci samej žalovaný upozorňuje (aj) na fakt, že poškodený (podľa názoru žalovaného) mohol svoje poškodené vozidlo bezprostredne po škodovej udalosti (zjavne) užívať, a to až do jeho odovzdania a prevzatia autoservisom, pričom žalovaný má za to, že poškodený tak aj činil, keďže k začiatku prenájmu náhradného MV došlo po viac ako mesiaci od škodovej udalosti/dopravnej nehody, a navyše dokonca aj poškodený (právny predchodca žalobcu) v súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou č. 9536373068 o. i. uviedol, že poškodené vozidlo po nehode využíval. Faktom teda je, že poškodené vozidlo bolo po škodovej udalosti/dopravnej nehode spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke. Žalovaný akcentuje, že poškodený teda (zjavne) nebol nijako nútený, či tlačенý tým-ktorým žalobcom (účelovo) tvrdným dôvodom do opravy poškodeného vozidla. Vzhľadom aj na vyššie uvedené má žalovaný za to, že prenájom náhradného MV presahujúci žalovaným priznaný rozsah prenájmu nemožno považovať za nevyhnutný tak, ako sa to žalobca snaží mylne tvrdiť. A navyše, žalovaný poukazuje aj na to, že autoservis prevzal poškodené vozidlo do opravy dokonca až po takmer mesiaci od škodovej udalosti/dopravnej nehody (čo žalovaný považuje za zarážajúce), t. j. až dňa 15.10.2024. Faktom je, že poškodený sa mohol s autoservisom dohodnúť nielen ohľadom termínu pristavenia poškodeného vozidla pre účely opravy, ale aj ohľadom trvania jeho opravy a jeho následného odovzdania. Pri uvedenom žalovaný opätovne upozorňuje aj na fakt, že (aj) poškodený je povinný konať v rámci všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ) tak, aby nedochádzalo ku škode, a teda v prípade, keď si na čas opravy poškodeného vozidla prenajme/plánuje prenajať náhradné MV a náhradu nákladov za prenájom náhradného MV si následne chce uplatniť z titulu náhrady škody, sú na jeho osobu kladené určité nároky na konanie vo vzťahu k dojednaniu takých podmienok opravy, aby sa táto realizovala efektívne, účelne, t. j. predovšetkým v čo najkratšom čase/v primeranej dobe. Obdobne dôvodí aj Krajský súd v Žiline, ktorý v rozhodnutí pod sp. zn. 10Co/95/2021 zo dňa 28.02.2022 o. i. uviedol nasledovné: „Pokiaľ poškodená k oprave vozidla prikočila s výrazným časovým odstupom (nejedná sa teda o nevyhnutnú a náhle vzniknutú situáciu, ako sa snaží tvrdiť žalobca), bolo plne dôvodné od nej požadovať, aby predmetnú záležitosť vyriešila po určitej príprave. To znamená oslovila ňou zvolený autoservis, ktorý (by) mal dostať čas na prípravu bezprostrednej opravy, najmä na zabezpečenie si nevyhnutných náhradných dielov, ale tiež na zorganizovanie kapacít (ľudských i materiálnych), aby oprava bola vykonaná v čo najkratšom trvaní.“ Žalovaný pri uvedenom akcentuje, že žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za nedostatok spôsobilosti autoservisu vykonať opravu poškodeného vozidla vo výrobcom stanovených termínoch, či už z kapacitných, technických alebo iných objektívnych dôvodov. A navyše, poškodený subjekt rozhoduje o tom, či a u koho je vozidlo opravené a od koho si prenajme náhradné MV. Žalovaný v súvislosti s otázkou samotnej dĺžky trvania prenájmu náhradného MV poukazuje na to, že túto je potrebné posudzovať z hľadiska účelnosti a primeranosti, a to aj nakoľko sám žalobca svoj nárok dôvodí skutočnou škodou. S uvedeným stanoviskom sa stotožňuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016 (k tomu pozri aj judikát č. R 7/1992) v súvislosti s otázkou primeranosti nákladov prenájmu náhradného MV uviedol o. i. nasledovné: „Skutočnou škodou, spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu. Ale aj u porovnateľného náhradného vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti.“ Z uvedených judikatórnych záverov možno teda vyabstrahovať, že za skutočnú škodu nie je možné automaticky považovať cenu prenájmu fakturovanú žalobcom (požičovňou), ale je nevyhnutné, aby bolo preukázané, že fakturovaná cena prenájmu je

primeraná. A aj preto žalovaný od požadovaného nároku na poistné plnenie odpočítal tú časť, ktorá nebola žalobcom preukázaná ako nevyhnutná/nutná, účelná či primeraná, a to nakoľko takéto náklady nie je možné považovať za skutočnú škodu - náklady účelne a primerane vynaložené poškodeným, respektíve právnym nástupcom poškodeného (žalobcom). Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalovaný za to, že žalobca nepreukázal dôvodnosť dĺžky prenájmu náhradného MV nad žalovaným priznaný rozsah 10 dní prenájmu v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, na základe čoho žalovaný považuje žalobcom uplatňovaný nárok v tejto časti za neprimeraný a neúčelný, a teda aj za neopodstatnený. V neposlednom rade žalovaný namieta aj žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania 8,15 % ročne od 22.12.2024 do zaplataenia. Z vyššie opísaného skutkového stavu vyplýva, že po tom, ako si žalobca uplatnil u žalovaného (dňa 18.11.2024) svoj tvrdený nárok na náhradu škody, žalovaný po predložení všetkých nevyhnutných podkladov Oznámením o poistnom plnení zo dňa 06.12.2024 informoval žalobcu o výške poskytnutého poistného plnenia, ako aj o nepriznaní položky - neprimeraných žalobcom uplatňovaných nákladov spojených s prenájomom náhradného MV. Zasláním Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 06.12.2024 v zákonom stanovenej lehote, v ktorom žalovaný poukázal na skutočnosti a dôvody nepriznania časti nákladov prenájmu, si žalovaný preukázateľne splnil svoju zákonnú povinnosť podľa ust. § 11 ods. 6 ZoPZP. Podľa ust. § 11 ods. 6 ZoPZP totiž platí, že „Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.“ Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na jednoznačné znenie ust. § 11 ods. 8 ZoPZP, v rámci ktorého zákonodarca expressis verbis uviedol že „Ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu“. Z vyššie citovaných ustanovení ZoPZP teda vyplýva, že zákonodarca jasne podmienil možnosť uplatňovania si úrokov z omeškania v prípade takéhoto nároku nesplnením povinností ustanovených poisťovateľovi v ust. § 11 ods. 6 ZoPZP, s tým, že v prípade, ak dôjde k splneniu týchto povinností zo strany poisťovateľa, nedôjde k naplneniu hypotézy ustanovenia § 11 ods. 8 uvedeného zákona, a teda nedôjde ani k naplneniu podmienok pre priznanie nároku na úroky z omeškania vo veciach nárokov z povinného zmluvného poistenia. Z vyššie uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že v rámci ustanovenia § 11 ods. 8 v spojení s ustanovením § 11 ods. 6 ZoPZP zákonodarca umožňuje uplatňovanie úrokov z omeškania voči poisťovateľovi z povinného zmluvného poistenia iba v prípade nesplnenia niektorej z povinností stanovenej poisťovateľovi v § 11 ods. 6 predmetného zákona, s tým, že v prípade, ak zo strany poisťovateľa dôjde k splneniu ktorejkoľvek z uvedených povinností, teda aj k splneniu povinnosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia stanovenej poisťovateľovi § 11 ods. 6 písm. b) ZoPZP, poškodenému nárok na úroky z omeškania nevzniká. Žalovaný aj na margo vyššie uvedeného opätovne akcentuje, že si preukázateľne splnil svoju zákonnú povinnosť prešetriť škodovú udalosť a poskytnúť poistné plnenie v zistenom a preukázanom rozsahu v zákonnej lehote (§ 11 ods. 6 ZoPZP), a teda že sa nemohol dostať do omeškania (§11 ods. 8 ZoPZP). A navyše, aj v celkom nedávnom rozhodnutí dovolacieho súdu (7Cdo/109/2018 zo dňa 27.05.2020) dovolací súd dôvodil obdobne. Žalovaný v rámci Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 06.12.2024 žalobcovi oznámil dôvody, pre ktoré neposkytne časť uplatneného (avšak nepreukázaného) nároku, čím si splnil svoju povinnosť ustanovenú v ust. § 11 ods. 6 písm. b) ZoPZP, na základe čoho nemohol žalobcovi voči žalovanému vzniknúť nárok na úroky z omeškania, nakoľko sa žalovaný (ako už vyššie uviedol) nedostal do omeškania podľa ust. § 11 ods. 8 ZoPZP. Nie je preto aj z tohto dôvodu zrejmé, ako mohol konajúci súd vydať Platobný rozkaz napadnutý týmto Odporom tak, ako ho vydal (v rozpore so zákonom). Žalovaný rozporuje a neuznáva ani nárok žalobcu na úroky z omeškania uplatnené návrhom/žalobou. Na základe vyššie uvedených skutočností, a vzhľadom na vyššie uvedené vecné dôvody ako aj tu predložené a navrhnuté dôkazy žalovaným vo veci samej, žalovaný považuje nároky žalobcu v celom rozsahu za nedôvodné a nepreukázané, a preto žalovaný navrhuje konajúcemu súdu, aby na základe tohto Odporu (ak žalobca nepodá v zákonnej lehote návrh na pokračovanie v konaní na príslušnom súde – Mestský súd Bratislava IV) toto konanie zastavil, a v prípade, ak žalobca návrh na pokračovanie v konaní podá

na príslušný súd, aby tento po vykonanom dokazovaní žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním, ktorým súčasne navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom Okresnom súde Žilina, kde došlo ku škodovej udalosti (§ 19 písm. b) CSP). K podanému odporu žalobca uviedol (č.l. 36). K odporu uviedol, že tvrdenia žalovaného považujeme v plnom rozsahu za neopodstatnené a účelové. Žalobca opiera svoj nárok na náhradu škody o príslušné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Prenájom náhradného vozidla je súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (R7/1992). Náhrada škody má podľa nášho názoru plniť reparačnú funkciu a má zaisťiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol nie vlastným pričinením v dôsledku škodovej udalosti fakticky obmedzený v užívaní vlastného vozidla, a to po dobu opravy poškodeného vozidla. Za účelom bližšej špecifikácie skutočností uvedených v žalobe dodávame, že dňa 06.09.2024 došlo v Čadci ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Kia Ceed, ev. č. D., spôsobenej poškodenému A. B. C.. Škodová udalosť

bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Volkswagen Passat AA058GD, poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb – na dochádzanie do zamestnania a na súkromné účely v okrese Čadca, a to zapožičaním si náhradného motorového vozidla HYUNDAI TUCSON mild hybrid, ev. č. A. u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. 589/707 zo dňa 16.10.2024. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 240637 zo dňa 29.10.2024, s dátumom dodania tovaru 30.10.2024 a s dátumom splatnosti 13.11.2024 na sumu 810,- Eur. Žalovaný dňa 06.12.2024 pristúpil k čiastočnej úhrade vzniknutej škody v sume 540,- Eur, ktorú poukázal priamo na účet žalobcu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom dňa 30.10.2024 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 06.09.2024 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu 5. predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 270 Eur. Listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v návrhu boli žalovanému riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti a tvoria podklady pre rozhodnutie žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti. Relevantné dokumenty boli predložené spolu s návrhom vo veci samej. Poškodený má nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo, t. j. do reparácie škody. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol, odstraňovať tak, aby poškodený pocítoval následky škôd čo najmenej. Dokiaľ nie je škodlivý následok reparovaný navrátením do pôvodného stavu, protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti ns trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť, je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou. Dobu opravy vozidla a čas jeho odovzdania poškodený nemal možnosť ovplyvniť, preto ani k tejto dobe zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v súvislosti so zabezpečením zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Zdôrazňujeme, že poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise, pričom dĺžku opravy vozidla a

jeho odovzdanie ovplyvniť nemohol. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy poškodeného vozidla vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Máme za to, že žalobca teda preukázal, že v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou si poškodený zapožičal náhradné motorové vozidlo a teda aj účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, kedy sa vozidlo poškodeného nachádzalo v oprave. Uplatnený nárok na náhradu škody je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, spĺňa všetky kritériá nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 420 OZ, tj., okrem vzniku škody a protiprávneho

úkonu aj kritérium príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou. Zákonom stanovené predpoklady zodpovednosti za škodu: a/ porušenie právnej povinnosti – existencia protiprávneho úkonu, b/ vznik škody ako majetkovej ujmy; c/ existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a d/ zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil), tieto musia byť splnené súčasne, čo považujeme za preukázané. V dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a musel si zapožičať náhradné vozidlo po dobu jeho opravy, čo považujeme za preukázané v rámci dôkaznej povinnosti žalobcu. Náhradu nákladov vynaložených poškodeným účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poisťnou udalosťou – dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený, právny predchodca žalobcu. Počas opravy poškodeného vozidla bol poškodený nútený si riešiť túto situáciu zabezpečením si náhradného vozidla, ktoré náklady s tým vzniknuté v tomto konaní žalobca riadne preukázal a máme za to, že tým uniesol dôkazné bremeno žalovaného nároku. Máme za to, že žalobca preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za požičanie motorového vozidla za obdobie po poisťnej udalosti, k zapožičaniu ktorého bol poškodený nútený práve vzniknutou poisťnou udalosťou, ktorú sám nespôsobil, ale do ktorej sa vinou klienta žalovaného dostal, v dôsledku čoho vznikla poškodená škoda. V zmysle ust. § 442 ods. 1 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z., ako aj ustálenej judikatúry všeobecných súdov je skutočnou škodou škoda spočívajúca v tom, že poškodená musela vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá jej má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. V súvislosti s otázkou, či bol samotný prenájom náhradného vozidla nutný, je potrebné uviesť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel, ako svoje vlastné poškodené vozidlo. Nie je preto možné spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný v odpore namietá, že žalobca nemal preukázať, že si uplatňuje nárok na náhradu škody v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 06.09.2024. V tejto súvislosti poukazujeme na záznam o nehode zo dňa 06.09.2024 priložený v prílohe, z ktorého vyplýva, že vozidlo ktorého držiteľom je E. F. a ktoré škodovú udalosť spôsobilo bolo poistené v poisťovni žalovaného, táto skutočnosť jednoznačne vyplýva aj z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 06.12.2024, ktoré žalovaný zaslal priamo žalobcovi, a kde je uvedené, že poisteným je F. E., dátum vzniku škody bol dňa 06.09.2024 a poškodeným bol B. C.. Žalovaný rovnako tak namietá, že žalobca nemal preukázať, že poškodený využíval vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb. Táto skutočnosť však vyplýva zo zmluvy o nájme, kde je uvedené, že poškodený nevlastní iné vozidlo, ako aj to že nemá možnosť využívať iné vozidlo, pričom náhradné vozidlo využíval na dochádzanie do zamestnania a na súkromné účely v okrese Čadca. Následne žalovaný namietá dĺžku nájmu náhradného vozidla, v súvislosti s čím poukazuje na oznámenie o poistnom plnení zo dňa 06.12.2024, v ktorom sa uvádza, že bola priznaná „primeraná“ doba zapožičania náhradného motorového vozidla v rozsahu 10 dní, v ktorej má byť zahrnutý čas na opravu zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie a dodanie náhradných dielov a čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami. Žalovaný si sám svojvoľne určil, aká dĺžka opravy, resp. nájmu náhradného vozidla je primeraná a aká už je naopak neprimeraná a to bez toho aby nejakým spôsobom svoje tvrdenia preukázal. V tejto súvislosti poukazujeme aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/93/2019 zo dňa 30.10.2019, podľa ktorého NEMOŽNO časové trvanie vykonania jednotlivých čiastkových opravných prác na poškodenom vozidle stotožniť s nutnosťou ponechania poškodeného motorového vozidla za účelom jeho komplexnej opravy v servise. Servis vykonával opravu vozidla podľa technologických postupov, pričom opravu vozidla sa snažil vykonať v čo najkratšom čase zohľadňujúc technologické postupy. Nesúhlasíme s tvrdením žalovaného, že oprava vozidla bola zbytočne zdĺhavá. A rovnako tak nie je možné prijať záver žalovaného, že pokiaľ sa vozidlo nachádza v servise dlhšie, ako je podľa žalovaného primeraná doba opravy vozidla (žalovaný si totiž sám určuje aká doba opravy je primeraná a aká neprimeraná bez toho, aby primeranosť, resp. neprimeranosť akokoľvek preukázal) z dôvodu existencie objektívnych skutočností, nie je možné za túto „dlhšiu dobu“ priznať poškodenému, resp. žalobcovi poistné plnenie. Prijatím takéhoto záveru, by sme dospeli do štádia, kedy by poisťovne krátili takmer každé poistné plnenie, nakoľko je len veľmi nepravdepodobné, že pri vykonávaní opravných prác sa v autoservisoch nevyskytnú také objektívne skutočnosti, ktoré by opravu predĺžili, ako napríklad čakanie na náhradné diely, víkendy, sviatky, pracovná vyťaženosť

servisov... Pokiaľ žalovaný tvrdí, že zo strany žalobcu nemalo dôjsť k preukázaniu nároku nad žalovaným priznanou nevyhnutnou dĺžkou nájmu, tu si dovoľujeme poukázať na zákazkový list servisu, z ktorého vyplýva, že vozidlo bolo prijaté do servisu dňa 15.10.2024, pričom z faktúry servisu, ktorá bola vystavená dňa 31.10.2024 vyplýva, že v tento deň došlo k ukončeniu opravy poškodeného vozidla (opak žalovaný nepreukázal). Žalobca teda preukázal celkové obdobie, počas ktorého bola vykonávaná oprava poškodeného vozidla a teda preukázal celkové obdobie, kedy bol poškodený fakticky obmedzený v užívaní svojho vlastného motorového vozidla a teda nájom náhradného vozidla bol v tomto období nutný a účelný. Dodávame, že nie je možné zovšeobecniť časový rozsah opravy konkrétneho vozidla, len z technického hľadiska ako sa to

snaží navodiť žalovaná strana. Tvrdenia žalovaného o neprimeranosti dĺžky opravy tak nič nemenia na faktickom obmedzení poškodeného, ktoré poškodený nedokázal ovplyvniť. V neposlednom rade je dôležité dať do pozornosti, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najrýchlejšiu opravovňu, resp. robil preukázateľne výber medzi servismi a požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú tak, aby čo možno v najväčšej miere vyhovel poisťovni škodcu. Rovnaký záver zaujal Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn.

13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, pričom v opačnom prípade by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodeného, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poisťnou udalosťou je výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Aj podľa uznesenia KS v Žiline, sp.zn. 13Cob/138/2019 zo dňa 3.12.2019, vo všeobecnosti platí, že náklady vynaložené na prenájom náhradného vozidla sú vynakladané účelne a nutne do doby trvania nepriaznivého následku dopravnej nehody, spočívajúceho v spôsobenej škode na motorovom vozidle. Účelnosť nákladov na nájom náhradného vozidla, okrem samotného faktu, že poškodený nemohol používať vlastné vozidlo, poškodené pri poisťnej udalosti, bola preukázaná vyhlásením poškodeného ako nájomcu v zmluve o nájme. V neposlednom rade uvádzame, že doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovli poškodeného či servisu, nakoľko na jednej strane servis potrebuje zrealizovať a ukončiť opravu čo najskôr tak, aby mu boli zaplatené náklady na opravu, na druhej strane aj sám poškodený má záujem na tom, aby mal svoje vozidlo čo najskôr k dispozícii. Neexistuje žiaden dôvod na to, aby poškodené vozidlo nezmyselne stálo v servise za účelom predlžovania nájmu tak, ako sa to snaží vykresliť žalovaný. Žalovaný tento svoj nelogický, ba až absurdný predpoklad nijako nepreukázal. Zdôrazňujeme, že poškodený ako laik nikdy nemôže vopred vedieť ako dlho by mala byť oprava jeho vozidla vykonávaná. Nemožno od poškodeného požadovať, aby počas vykonávania opravy ukončil nájom náhradného vozidla, aby vyhovel poisťovni škodcu a to len s ohľadom na to, že zvyšná dĺžka opravy už môže byť pre žalovaného „neprimerane dlhá“. Opravu jednoducho poškodený nedokáže ovplyvniť a preto nedokáže ovplyvniť ani dĺžku nájmu náhradného vozidla. Nie je správne ani spravodlivé od žalovanej, stavať poškodeného do takejto situácie, kedy by nemal istotu v tom, či je jeho nájom náhradného vozidla ešte oprávnený alebo už nie. Vychádzajúc z nálezu Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 je nutné konštatovať, že pokiaľ stále prebieha oprava jeho poškodeného vozidla, nedochádza k zmene postavenia poškodeného a aj naďalej je nútený užívať náhradné motorové vozidlo. Na základe uvedeného tak podľa Ústavného súdu možno považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poisťného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Poškodený sa počas celej dĺžky opravy nachádza v rovnakom postavení a to v takom, že je fakticky obmedzený v užívaní

svojho vlastníctva, v tomto prípade v užívaní jeho vlastného motorového vozidla. Na zabezpečenie svojho sociálneho komfortu si túto situáciu rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla. Postavenie poškodeného sa zmenilo až keď mu bolo jeho vozidlo vydané zo servisu. V ďalšom poukázal na judikatúru súdov vyššieho stupňa v obdobných sporoch. Poukázal aj na to, že skutočnosť, že je vozidlo pojazdné, ešte neznamená, že je v takom technickom stave, aby bolo spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách – ako sme už uviedli, to či je vozidlo spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách sa zistí, až po tom, čo je na vozidle vykonaná obhliadka. V prípade policajnej kontroly by poškodený totiž mohol byť pokutovaný za zlý technický stav vozidla. Pokiaľ žalovaný ďalej uvádza, že poškodený sa mohol so servisom dohodnúť ohľadom dĺžky trvania opravy poškodeného vozidla, tak tu uvádzame, že uvedené tvrdenie je zavádzajúce. Nemožno od poškodeného požadovať, aby so servisom vyjednával, aby bolo jeho vozidlo opravené prednostne len preto, aby vyhovel nezmyselným požiadavkám poisťovne. Ako sme už uviedli, poškodený nijakým spôsobom nedokáže ovplyvniť dĺžku opravy. Každá jedna oprava poškodeného vozidla je individuálna, pričom počas jej vykonávania sa môžu vyskytnúť objektívne okolnosti, ktoré nie je vopred možné predpokladať (potreba doobhliadky,

potreba objednania náhradných dielov, pracovná vyťaženosť, vyťaženosť pracovných nástrojov atď). Vo vzťahu k namietaným úrokom z omeškania poukazujeme na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/32/2020,, ktorý sa uvedeným podrobne zaoberal vo svojom rozhodnutí.

5. Následne Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu, ktorý vyzval žalovaného na vyjadrenie. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k odporu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 4.10.2025 (č.l. 51), v ktorom vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žilina s poukazom na ust. § 13 CSP, podľa ktorého všeobecným súdom žalovaného je Mestský súd Bratislava IV. V samotnom vyjadrení k veci žalovaný uviedol, že argumentácia žalobcu v jeho vyjadrení je rozsiahla, zmätočná a nevhodná. Žalovaný preto opätovne akcentuje, že posudzovanie náhrady skutočnej škody v iných/ďalších veciach samých založených (zrejme) na inom skutkovom a právnom základe (ktorými argumentuje žalobca), nie je možné automaticky generalizovať na akékoľvek prípady týkajúce sa uplatnenia nároku na náhradu (skutočnej) škody, t. j. ani na predmetnú skutkovo (aj právne) odlišnú vec samu. Faktom však je, že žalovaný v Odpore o. i. namietal, že žaloba je nedôvodná a nároky ňou uplatnené nie sú dané, dôvodné a ani preukázané, avšak žalobca vo Vyjadrení nijak nereflektuje na žalovaným uvádzanú argumentáciu vo veci samej významnú a rozporujúcu tvrdený nárok žalobcu. Už z Odporu žalovaného vyplýva, že žalovaný (od počiatku) namieta nepreukázanie žalobcom tvrdených skutočností (ktoré žalovaný akcentoval už v Odpore) a to, čo je vo veci samej elementárne, a síce že žalobca nijak nepreukázal, že by ním tvrdený prenájom náhradného MV v trvaní 5 dní nad priznaný rozsah bol dôvodný, primeraný, účelný a nevyhnutný. Aj napriek tomu, z Vyjadrenia vyplýva, že žalobca nedoplnil svoje návrhy na dokazovanie o žiadne a ničo ešte o podstatné a/alebo s vecou samou súvisiace dôkazy. Žalovaný (aj na margo Vyjadrenia) naďalej trvá na tom, že žaloba nie je dôvodná, nárok uplatnený žalobou žalovaný v celom rozsahu neuznáva a rozporuje ho, a to nakoľko žalobcom tvrdený nárok nie je daný, dôvodný a ani preukázaný. Vzhľadom na to, že žalobca vo Vyjadrení nenavrhol doplniť dokazovanie vo veci samej o ďalšie/iné dôkazy s ňou súvisiace a pre vec samu relevantné, žalovaný má za to, že de facto ani de iure sa nezmenil skutkový stav veci, a je nutné konštatovať, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno. Žalobca si žalobou uplatňuje nárok na náhradu nákladov spojených s prenájomom náhradného MV v zostávajúcej časti (t. j. v časti nepriznanej žalovaným), čo žalobca (zdanlivo) preukazuje iba faktúrou č. 240637 vystavenou žalobcom dňa 29.10.2024 k prenájmu MV zn. Hyundai Tucson mild hybrid s EČV: A. (za obdobie od 16.10.2024 do 30.10.2024), Zmluvou o prenájme vozidla zo dňa 16.10.2024 uzavretou na 15 dní, ďalej Oznámením o poistnom plnení zo dňa 06.12.2024 (z titulu PU č. 9536373068 - náhrady nákladov spojených s prenájomom náhradného vozidla žalobcom). Z týchto listín síce vyplýva, že poškodený – G. A. B. C. mal mať prenajaté náhradné MV od žalobcu od 16.10.2024 do 30.10.2024, avšak týmto nie je preukázaná skutočná škoda poškodeného (resp. právneho nástupcu – žalobcu) v celom rozsahu v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou zavinenou poisteným u žalovaného. Faktom však je, že (ani) ďalšie žalobcom účelovo predložené listiny nemožno považovať za dôkaz o skutočnej dobe opravy poškodeného MV, navyše účelne a nutne trvajúcej v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje (aj) na to, že žalobca nepreukázal skutočnosť, že práce autoservisu – Doprava a služby K&T spol. s r.o. (predtým a ďalej ako „autoservis“) boli skutočne realizované v takom rozsahu/dobe, ako to deklaruje, a aj preto má žalovaný za to, že práce na poškodenom vozidle – KIA CEED (ďalej a predtým ako „poškodené vozidlo“) z technického hľadiska museli byť ukončené oveľa skôr, ako malo (podľa tvrdenia žalobcu) dôjsť k odovzdaniu opraveného MV poškodenému, čo podľa názoru žalovaného vyplýva aj zo samotnej faktúry autoservisu č. 3240396 zo dňa 31.10.2024 predloženej žalobcom, z ktorej možno dokonca vyabstrahovať, že opravárenské práce (mechanické a lakovacie práce) na poškodenom vozidle boli dokonca realizované (iba) v takom rozsahu, v akom ich aj žalovaný priznal poškodenému. Ako už žalovaný dôvodil aj v Odpore, žalobca sa voči žalovanému domáha poistného plnenia z poistenia škodcu poisteného u žalovaného, a to v zmysle zák. č. 381/2001 Z.z. (ďalej ako „ZoPZP“). Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) ZoPZP potom ale platí, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci a podľa ust. § 15 ods. 1 alinea druhá platí, že Poškodený je povinný tento nárok preukázať. A v neposlednom rade nemožno opomenúť ust. § 5 ods. 1 písm. h) ZoPZP, a síce že poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Pri uvedenom žalovaný akcentuje, že žalovaný pri likvidovaní žalobcom uplatneného nároku na náhradu nákladov za náhradné MV vychádzal (aj) z Faktúry autoservisu č. 3240396 za opravu poškodeného MV zo dňa 31.10.2024 vystavenej v čase dodania tovaru/služby dňa 31.10.2024, z ktorej žalovaný vychádzal aj pri likvidovaní súvisiacej hlavnej škody, t. j. škody na poškodenom MV a (ako už žalovaný uvádzal) v Oznámení o poistnom plnení zo dňa

06.12.2024 (PU č. 9536373068) žalovaný uviedol, že primeraná doba zapožičania náhradného MV, ktorú poškodenému po ukončení šetrenia poisťnej udalosti č. 9536373068 priznal, je 10 dní, pričom v tejto dobe je zahrnutý (účelný a nevyhnutný) čas na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy (o. i. aj technologické postupy mechanických a lakovacích prác) udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne (žalovaného). Žalobca ani v žalobe, a ani vo Vyjadrení toto nijak nerozporuje a ani nepreukazuje (resp. neuvádza relevantné návrhy na doplnenie dokazovania), že by trvanie prenájmu náhradného MV v celom rozsahu bolo preukázateľne odôvodnené a nevyhnutné v príčinnej súvislosti s poškodením poškodeného vozidla a jeho opravou v autoservise. Pri likvidácii predmetnej poisťnej udalosti č. 9536373068 žalovaný (z titulu náhrady nákladov spojených s prenájomom náhradného MV žalobcom) žalovaný teda postupoval štandardne (aj) na základe predloženej faktúry č. 240637 za prenájom náhradného MV a na základe posúdenia dĺžky opravy v rozsahu poškodenia poškodeného vozidla. Pri náhrade za náhradné MV žalovaný väčšinou postupuje tak, že likvidátor si pozrie časovú os a celkovú škodu na poškodenom vozidle. Škoda sa vypočítava v kalkulačnom systéme Audatex (ktorý používajú aj znalci a servery), do ktorého ten-ktorý technik zadá vstupné údaje určené výrobcom danej značky a typu poškodeného vozidla – technológiu opravy podľa zadokumentovaného a preukázaného poškodenia poškodeného vozidla, pri ktorej je uvedené i časové obdobie na opravu v zmysle zisteného poškodenia a stanoví sa dĺžka opravy na poškodenom vozidle. A aj vzhľadom na uvedené žalovaný nesúhlasí s účelovým tvrdením žalobcu, že žalovaný určil o. i. dobu trvania nájmu svojvoľným spôsobom. A teda na základe uvedeného aprobovaného postupu žalovaný ustálil/priznal (aj) na základe faktúry autoservisu č. 3240396 zo dňa 31.10.2024 (v spojení s dotazníkom poškodeného k súvisiacej hlavnej škodovej udalosti č. 9572800864 zo dňa 30.10.2024), a aj v súlade s údajmi z kalkulačného programu (podľa normohodín aj s prirátaním 100% času za prestoje), že primeraná doba zapožičania náhradného MV je 10 dní. Likvidácia predmetnej škodovej udalosti preto prebehla a poisťné plnenie žalovaný poskytol (aj) v zmysle ZoPZP, pričom faktom je, že žalovaný žalobcu riadne oboznámil aj s dôvodmi neplnenia v zostávajúcej časti. Žalovaný pri uvedenom na doplnenie uvádza, že ním odpočítaná časť nároku uplatneného žalobcom na základe Faktúry č. 240637 vystavenej žalobcom nie je krátením/znížením poisťného plnenia (§799 ods. 3 OZ) tak, ako sa zrejme (mylne) domnieva žalobca. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalovaný za to, že žalobca riadne nepreukázal dôvodnosť, účelnosť a nevyhnutnosť dĺžky prenájmu náhradného MV nad žalovaným priznaný rozsah 10 dní prenájmu (t. j. v trvaní 5 dní nad priznaný rozsah), na základe čoho žalovaný pokladá žalobcom uplatňované nároky aj v tejto časti (nad žalovaným priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájmu) za neprimerané, a teda aj za neopodstatnené. Aj napriek tomu, že žalovaný svoje doposiaľ v konaní uvedené tvrdenia už preukázal, k vyššie uvedenému týmto konajúcemu súdu predkladá a poukazuje (aj) na ním obstarané Odborné vyjadrenie, znalecký úkon č. 17-2025 zo dňa 04.05.2025 (ďalej ako „Odborné vyjadrenie“) vypracované znalcom: G. H. I., J. XX, XXX XX A., zapísaným v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky v odbore 030000 - Cestná doprava, odvetviach 030100 - Technický stav cestných vozidiel a 030402 - Odhad hodnoty cestných vozidiel, pod evidenčným číslom 914309. Predmetom Odborného vyjadrenia bolo posúdiť jednak časový rozsah opravy poškodeného vozidla KIA CEED SW, EČV:D. právneho predchodcu žalobcu v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 06.09.2024 a z technického hľadiska sa vyjadriť k primeranej dĺžke opravy vozidla v autoopravovni, kde bola oprava vozidla po škodovej udalosti vykonaná. Podľa záveru predmetného Odborného vyjadrenia o. i. na jeho strane 3 až 6 znalec dôvodí, že „Na základe preštudovania predložených podkladových materiálov je možné konštatovať, že samotná oprava vozidla Kia Ceed SW, EČV:D., VIN: K. v rozsahu ako bolo vozidlo poškodené pri škodovej udalosti zo dňa 06.09.2024, trvá 9,9 hodiny, tj. cca 2 pracovné dni. S prihliadnutím k celkovému procesu opravy vozidla Kia v autoopravovni je možné považovať z technického hľadiska za primeranú dĺžku opravy vozidla Kia Ceed SW, EČV:D., VIN: K. v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti dňa 06.09.2024 v úrovni cca 9 pracovných dní. S prihliadnutím na reálnu dĺžku samotnej opravy 9,9 hodiny tj. 2 pracovné dni, obsahuje uvedený čas aj výraznú časovú rezervu. Vyššie uvedený čas 9 pracovných dní ale uvažuje s využitím jedného pracovníka autoopravovne na všetky úkony súvisiace s opravou vozidla. Je nutné ale uviesť, že viaceré úkony je možné vykonávať v jednom čase viacerými pracovníkmi servisu samostatne a nezávisle od seba, čím by sa mohol uvedený časový rozsah opravy cca 9 pracovných dní skrátiť na 8 pracovných dní, čo predstavuje 10 kalendárnych dní. Vzhľadom na vyššie uvedené je možné uvažovať z technického hľadiska s primeraným časovým rozsahom opravy vozidla Kia v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti zo dňa 06.09.2024 v úrovni cca 8 pracovných dní, tj. 10 kalendárnych dní.“ Žalovaný pri uvedenom zdôrazňuje, že znalec dokonca potvrdil vo svojich záveroch (aj) argumentáciu žalovaného uvedenú už v Odpore, keď o. i.

konštatoval, že „vozidlo Kia bolo možné bez akýchkoľvek obmedzení používať v prevádzke v cestnej premávke“. A navyše, pri uvedenom ďalej znalec v Odbornom vyjadrení dôvodí aj to, že „...s prihliadnutím k vyhodnoteniu danej chyby (6.2.1.SK.1 – Niektorá časť kabíny alebo karosérie je poškodená, avšak poškodenie naruša iba jej estetický vzhľad, nie pevnosť alebo funkciu...) je možné konštatovať, že sa jedná o ľahkú chybu, tj. vozidlo s takouto chybou je spôsobilé na prevádzku v cestnej prevádzke (táto chyba neohrozuje bezpečnosť cestnej premávky). Z uvedeného dôvodu by bolo teda predĺženie opravy vozidla Kia v autoopravovni z dôvodu napr. aktuálneho nedostatku náhradných dielov u dodávateľa z technického hľadiska bezdôvodné, ...“ Žalovaný akcentuje, že pri poskytnutí poistného plnenia zohľadnil aj tzv. prestoje poisťovne, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, fakturáciu opravy, prípravu vozidla na odovzdanie zákazníkovi a finálne odovzdanie vozidla zákazníkovi a pod., čo možno dokonca vyabstrahovať aj z priloženého Odborného vyjadrenia (str. 4). Z Odborného vyjadrenia ďalej o. i. vyplýva, že „časový rozsah opravárenských prác na vozidle Kia v úrovni 9,9 hodiny bol prevzatý z faktúry za opravu motorového vozidla Kia zo dňa 31.10.2024, ktorá predstavuje skutočne vykonaný časový rozsah opravy vozidla Kia v autoopravovni, kde bola oprava vozidla Kia vykonaná.“ Aj na margo vyššie uvedeného má žalovaný za to, že žalobca nijak nepreukázal, že by doba prenájmu náhradného MV bola v trvaní 5 dní (nad žalovaným priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájmu) nevyhnutná, účelná a primeraná. Žalovaný vzhľadom na doposiaľ uvedené opätovne akcentuje, že žalovaný nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť opravu poškodeného vozidla autoservisom/opravcom, ktorého si zvolil práve sám poškodený, a (aj) preto žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za nedostatok spôsobilosti autoservisu vykonať opravu poškodeného vozidla vo výrobcom stanovených termínoch, či už z kapacitných, technických alebo iných objektívnych dôvodov. Obdobný názor uviedol aj Krajský súd v Bratislave v Rozsudku pod sp. zn. 8Co/131/2019 zo dňa 14.04.2020, kde dôvodil, že „poškodený je oprávnený vybrať si servis/opravovňu, v ktorom si nechá poškodené vozidlo opraviť, sám zväží pri voľbe opravovne/servisu práve všetky ním uvádzané okolnosti, ktoré majú vplyv na dĺžku opravy poškodeného vozidla. Poškodený následne, keď si zvolí servis, v ktorom si nechá opraviť poškodené motorové vozidlo, nesie riziko, že mu nebude práve z dôvodu dlho trvajúcej opravy vlastného vozidla preplatená uplatnená náhrada za prenájom náhradného vozidla, pokiaľ si náhradné vozidlo na čas vykonávania opravy poškodeného vozidla zabezpečí. Na úkor škodcu a na jeho náklady, v tomto prípade poisťovne, nemôžu v žiadnom prípade byť prenesené, objektívne faktory ako napr. počet iných objednávok vo vybranom servise, konanie pracovníkov opravovne, personálne vybavenie a technická vybavenosť servisu a iné, keď škodca (poisťovňa) nemá možnosť výber servisu poškodeným (žalobcom) nijakým spôsobom ovplyvniť. Práve žalobca pri výbere servisu tieto okolnosti, ktoré sú predvídateľné, má pri výbere servisu zväžiť a vybrať servis, ktorý vykoná opravu poškodenia vozidla v čo najkratšom čase resp. dohodnúť sa na prednostnom vybavení opravy“. Žalovaný upozorňuje na fakt, že práve poškodený subjekt rozhoduje o tom, u koho je poškodené vozidlo opravené a od koho si prenajme náhradné MV. Žalovaný (aj) vzhľadom na už doposiaľ uvedené akcentuje, že zo súdnej praxe tak ustálenej ako i aktuálnej/nedávnej vyplýva, že súdy skutočne preskúmavajú a vyhodnocujú, či (a potom v akej dĺžke) doba prenájmu náhradného vozidla bola skutočne nevyhnutná a účelná, primeraná, a teda či sa jednalo o skutočnú škodu poškodeného v súvislosti s tou-ktorou dopravnou nehodou a keď má byť plnené z poistenia v zmysle ZoPZP. Ako totiž napríklad nedávno dôvodil aj Krajský súd Bratislava vo svojom rozhodnutí sp. zn. 4Co/5/2017 zo dňa 25.10.2017 (ods. 37. in fine) Ekonomickou podstatou tohto nároku je snaha, aby poškodený nebol na škodovej udalosti ziskový, t. j. aby jeho príjem na základe súčasných právnych nárokov voči škodcovi, ako aj voči poisťovni nebol vo väčšom rozsahu, než bola jeho majetková ujma následkom škodovej udalosti. Podľa ust. § 442 OZ sa totiž poškodenému uhrádza skutočná škoda, teda škoda, ktorá poškodenému preukázateľne nastala. Pri uvedenom žalovaný poznamenáva, že žalobcove nepreukázané a účelové tvrdenia uvedené vo Vyjadrení nie sú (ani) objektívne spôsobilé rozporovať rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016, ktoré súdna prax pri rozhodovaní o takýchto nárokoch aplikuje, a to aj v súvislosti s posudzovaním primeranosti, účelnosti či nevyhnutnosti dĺžky trvania prenájmu náhradného vozidla a bežne takto dôvodiac nepriznáva neprimeranú časť trvania prenájmu náhradného vozidla. Žalobca zrejme opomína, že rovnako bolo dôvodené už i v judikáte č. R 7/1992, v zmysle ktorého náhrada nákladov za prenájom náhradného vozidla predstavuje skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov, pričom Skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol poškodený vylúčený po určitú dobu; Ale aj u porovnateľného náhradného vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti; Výška tejto

náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (v danom prípade dohodnutou) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. A teda (pre úspech žalobcu v spore) je povinnosťou žalobcu preukázať, či ním požadovaná suma predstavuje nutne a účelne vynaložené náklady, pretože z judikatórnych záverov možno rovnako vyvodiť, že za skutočnú škodu nie je možné automaticky považovať fakturovanú cenu nájmu. Nutnosť vynaloženia nákladov na prenájom náhradného MV je totiž obmedzená len na dobu nevyhnutnej potreby a (aj) preto dôkazné bremeno o preukázaní tejto nutnosti zaťažuje poškodeného/žalobcu (čo žalobca taktiež zjavne opomína). Dôvodnosť argumentácie žalovaného o skutočnej škode (aj) v takomto druhu prípadov, a nevyhnutnosť preukázania (poškodeným/žalobcom a následne aj priznania či už poisťovateľom alebo súdom) dĺžky trvania náhradného vozidla len v primeranom a účelnom rozsahu potvrdzuje napr. aj nedávne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/173/2020 zo dňa 31.01.2022, kde sa dovolací súd stotožnil s (touto) argumentáciou, ktorou dôvodili nižšie súdy, s tým, že súdy vychádzali z nosných právnych záverov rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3MCdo/3/2015, že rozsah (výška) náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti, a že výška tejto náhrady nie je preto daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej, pričom sa taktiež jednalo o posudzovanie účelnosti/primeranosti trvania prenájom náhradného vozidla a súdy (aj podľa dovolacieho súdu) túto dĺžku skrátili v časti zistenej ako neúčelnej/heprimeranej. Žalobcovi takáto argumentácia zjavne nevyhovuje a snaží sa ju (i keď nedôvodne a zavádzajúco) negovať zrejme z toho dôvodu, že z tohto konzistentného a ustáleného (právneho) názoru súdnej praxe totiž nepochybne vyplýva aj dôkazné bremeno zaťažujúce žalobcu (čo akcentuje žalovaný už od počiatku, no žalobca na to nijak procesne nereaguje) a objektívne posudzovanie všetkých okolností. Na úkor škodcu a na jeho náklady (resp. v tomto prípade jeho poisťovateľa/žalovaného) nemôžu totiž v žiadnom prípade byť prenesené (ako sa žalobca zrejme, avšak nedôvodne, domnieva) ani objektívne faktory/okolnosti, ktoré nemohol (objektívne) ovplyvniť ani škodca ani jeho poisťovateľ. Toto však žalovaný podrobne a vecne dôvodil už v Odpore, no napriek tomu žalobca toto vo Vyjadrení zjavne nijak nereflektuje. V neposlednom rade sa žalovaný nestotožňuje ani s argumentáciou žalobcu k ním uplatnenému nároku na úroky z omeškania. Žalovaný v tejto súvislosti opätovne pripomína, že žalobca si uplatňuje svoje nároky od žalovaného na základe zákona č. 381/2001 Z. z. (ZoPZP), ktorý jednoznačne ako lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku upravuje otázku úrokov z omeškania v ust. § 11 ods. 8 ZoPZP. Žalovaný akcentuje, že ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z. z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (OZ). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Z dikcie tohto ustanovenia (§ 11 ods. 6 písm. a/, b/) je zrejme, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. Obdobne dôvodí aj Krajský súd v Bratislave v Rozsudku č. k. 3Cob/202/2020-217 zo dňa 24.11.2021. Žalovaný opätovne akcentuje, že žalobca nepreukázal podľa ZoPZP dôvodnosť vypožičania náhradného MV po dobu dlhšiu ako je doba, za ktorú mu žalovaný poskytol plnenie, a aj preto nie je v žalobcom uplatňovanej zvyšnej časti nákladov spojených s prenájom náhradného MV ani daná povinnosť žalovaného na plnenie. Faktom teda je, že žalovaný sa ani nemohol dostať do omeškania s plnením v predmetnej časti. Žalovaný preto rozporuje a neuznáva ani nárok žalobcu na úroky z omeškania uplatnené žalobou. V nadväznosti na doposiaľ uvedené žalovaný poukazuje aj na nedávny nález Ústavného súdu Českej republiky zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17, kde Ústavný súd Českej republiky zaujal stanovisko, že tzv. „crash hunteri“ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, t. j. pri poskytovaní „nehodových služieb“, si poskytnuté služby neobjektívne navyšujú, a to s cieľom získania viac peňazí od poisťovne z povinného ručenia (PZP) vodiča, než poisťovňa uznala za škodu na vozidle. Ústavný súd Českej republiky takéto nehodové služby označil za nemorálne parazitovanie na systéme povinného ručenia (PZP) a v rozhodnutí konštatoval, že dosahovanie zisku je dôležitým bodom podnikania, ktorý si zaslúži rešpekt a ochranu, nesmie sa to však diať parazitujúcim a právo zneužívajúcim spôsobom, pričom mal vážne pochybnosti o tom, či samotné podnikanie „crashhunterských“ firiem bolo v danej veci vedené férovým spôsobom, v súlade s dobrými mravmi (obdobne dôvodí aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí pod sp. zn. 7Cob/97/2023 zo dňa 24.04.2024, a aj v rozhodnutí pod sp. zn. 7Cob/82/2023 zo dňa 04.09.2024). Žalovaný pri uvedenom okrajovo poukazuje aj na to, že o to viac platí vyššie uvedené v tomto spore, keďže žalobca nie je poškodeným, ale postupníkom pohľadávky od poškodeného, na čom si žalobca založil svoju podnikateľskú činnosť. Ten na svojej webovej stránke L. deklaruje: Ak ste poškodeným po dopravnej nehode, máte nárok na náhradné auto „bez Vašej finančnej účasti“. „Náklady na požičanie auta si uplatníme u poisťovne vinníka...“. A navyše, žalobca na svojej webovej

stránke o. i. deklaruje, že vďaka spolupráci s poisťovňami (pričom žalobca uvádza, že je údajne zmluvným partnerom viacerých poisťovní) dáva žalobca 100% garanciu, že prenájom vozidiel po nehode, a aj služby žalobcu sú 100% bez finančnej účasti poškodeného, čo však žalovaný považuje za zavádzajúce. Poškodených tak (podľa tvrdení žalobcu uvedených aj na jeho webovej stránke) zrejme nemusí zaujímať samotná doba a denná sadzba za prenájom, resp. či zapožičanie náhradného MV je nutné a účelné, keďže s prenájomom údajne nemajú žiadne výdavky. K praxi fungovania prenajímateľov náhradných vozidiel v súvislosti s nárokmi na náhradu nákladov za nájom náhradného vozidla žalovaný poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/34/2020 zo dňa 11.03.2021 (v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/95/2021 zo dňa 28.02.2022), v ktorého odôvodnení (o. i. v ods. 51) aj prvoinštančný súd (vo vzťahu k tomu-ktorému žalobcovi) dôvodí, že „Žalobca profesionálne (v rámci predmetu podnikania) poskytuje služby v oblasti ochrany práv poškodeného, ich realizácie a zastupovaní voči iným subjektom. Na svojej stránke uvádza poskytovanie náhradného vozidla „zadarmo“, čo následne vysvetľuje poskytnutím vozidla s následným postúpením nároku a jeho uplatnením vo vlastnom mene voči poisťovni so znášaním rizika v prípade odmietnutia plnenia. Poskytovaním pomoci poškodenému na žalobcu neprechádzajú len práva ale aj povinnosti poškodeného. Ak žalobca ponúkne poškodenému náhradné vozidlo počas opravy, nemôže sa brániť tým, že sa jedná o voľbu poškodeného a zbaviť sa zodpovednosti za efektivitu, hospodárnosť, účelnosť a racionalitu náhrady alebo tieto povinnosti ponechať na poškodenom. Preto žalobca pri ponuke musí znášať vyššie nároky na účelnosť a hospodárnosť ako poškodený pri výbere. Totiž zapožičanie vozidla nie je zadarmo, absencia odplaty poškodeného zodpovedá postúpeniu pohľadávky voči škodcovi a poisťovni na náhradu škody a započítanie nájomného voči odplate za postúpenie pohľadávky. Ak by nedošlo k postúpeniu pohľadávky a započítaniu, musel by uhradiť nájomné poškodený a čiastku si uplatniť v poistnom plnení obdobne, ako je to pri odplate za opravu.“ Záverom žalovaný podotýka, že poškodenému poskytol plnenie v zmysle zákona (ZoPZP) v primeranej, skutočnej a preukázanej výške, a teda žaloba je nedôvodná v celom rozsahu. Žalobca tvrdenú škodu poškodeného preukazuje v zásade len svojou faktúrou t. j. faktúrou, ktorú vystavil sám žalobca poškodenému, čo však nie je dôkazom o skutočnom rozsahu škody vzniknutej poškodenému v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou údajne zavinenou poisteným u žalovaného. Žalobca svoje tvrdenia a ani danosť/dôvodnosť tvrdených nárokov žiadnym (relevantným) spôsobom nepreukázal, a aj preto má žalovaný za to, že zo strany žalobcu sa jedná iba o zavádzajúce, pozornosť konajúceho súdu od merita veci odkláňajúce a dokonca až o absurdné tvrdenia. V ostatnom sa žalovaný plne pridrižiava a naďalej trvá na svojich v Odpore uvedených a zároveň aj preukázaných tvrdeniach. Na základe vyššie uvedených skutočností, a vzhľadom aj na žalovaným už uvedené vecné či právne dôvody (aj v podanom Odpore) vo veci samej, a nakoľko žalobca na tieto nijak vecne ani procesne nereagoval a vo Vyjadrení ani nepredložil žiadne iné/relevantné dôkazy, žalovaný považuje nárok žalobcu v celom rozsahu za nedôvodný a nepreukázaný, a preto žalovaný naďalej navrhuje konajúcemu súdu, aby po vykonanom dokazovaní žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril písomne podaním doručeným súdu dňa 1.9.2025 (č.l. 115), v ktorom uviedol, že nesúhlasí s námietkou miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žilina. V dôvodovej správe k zákonu č. 381/2001 Z.z., je uvedené, že „Právnu ochranu poškodeného návrh zabezpečuje jednak tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi, s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu...“ Ďalej je v dôvodovej správe, konkrétne ku § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. uvedené nasledovné „Na rozdiel od doterajšej úpravy, ktorá počítala s priamym nárokom poškodeného proti poisťiteľovi len v štyroch špecifických prípadoch, sa počítala s tým, že poškodený bude mať generálne priamy nárok na náhradu škody proti zodpovednostnému poisťiteľovi (action direct). Táto úprava, ktorú poznajú všetky obdobné právne úpravy v Európe, vychádza zo štrasburského dohovoru z r. 1959. Zvýšená ochrana poškodeného si vyžaduje, aby právo na náhradu škody bolo garantované aj vtedy, ak poistený porušil poistnú zmluvu takým spôsobom, že by poisťiteľ vo vzťahu k nemu síce mohol odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti, ale nemôže tak urobiť vo vzťahu k poškodenému.“ Vzhľadom na vyššie uvedené nie je možné prijať názor žalovaného ohľadom toho, že nárok poškodeného proti poisťovateľovi nie je nárokom na náhradu škody. Na podporu našich tvrdení poukazujeme na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/256/2012, zo dňa 17.10.2023, kde je uvedené nasledovné: „V ustanovení § 823 Občianskeho zákonníka je vyjadrený princíp, podľa ktorého právo na náhradu škody, resp. právo na to, aby poisťiteľ (poisťovateľ) uhradil za poisteného škodu, patrí poistenému. Odchýlku od tohto princípu, to znamená „inak“ (napríklad v tom zmysle, že právo na náhradu škody patrí priamo poškodenému) môže ustanoviť len osobitný predpis (porovnaj tiež rozsudok najvyššieho súdu z 23. novembra 2004 sp. zn. 1 Cdo 76/2004). V danom

prípade k dopravnej nehode, pri ktorej mala žalobcovi vzniknúť škoda, došlo 11. augusta 2002, teda za účinnosti zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý treba považovať za „osobitný predpis“ v zmysle § 823 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. (označeného ako „Priamy nárok poškodeného“), správnosť aplikácie ktorého bola v danom prípade z hľadiska dovolacieho prieskumu určujúca, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. V dôvodovej správe k tomuto ustanoveniu sa medziiným uvádza, že „na rozdiel od doterajšej úpravy, ktorá počítala s priamym nárokom poškodeného proti poisťovateľovi len v štyroch špecifických prípadoch, sa počítala s tým, že poškodený bude mať generálne priamy nárok na náhradu škody proti zodpovednostnému poisťovateľovi (action direct). Táto úprava, ktorú poznajú všetky obdobné právne úpravy v Európe, vychádza zo štrasburského dohovoru z r. 1959“. Poisťovateľ vykonávajúci povinné zmluvné poistenie zodpovednosti má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Poškodený môže priamo od neho požadovať na súde alebo mimo neho náhradu škody (porovnaj aj G. M., Občiansky zákonník, Eurokodex, 2011, 2. diel, str. 2409). Právo poškodeného na uspokojenie jeho nároku na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (action directe), s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu, je z tohto dôvodu najvyššou formou ochrany poškodeného. Poškodený nemusí požadovať náhradu škody najskôr od škodcu, môže ho „obísť“ a domáhať sa (aj žalobou podanou v občianskom súdnom konaní) náhrady škody priamo proti poisťovateľovi, je však povinný preukázať svoj nárok, t.j. všetko to, čo by inak bolo povinnosťou poisteného: škodu (§ 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z.), vznik poistnej udalosti (§ 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka), príčinnú súvislosť medzi poistnou udalosťou a vznikom škody (§ 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 381/2001 Z.z.), ako aj skutočnosť, že k škode došlo v čase trvania poistenia (§ 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z.).“ Vzhľadom na to, že skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody t.j. škodová udalosť vznikla v územnom obvode Okresného súdu Žilina, žalobca vo vyjadrení k odporu a súhlase s pokračovaním v konaní navrhol, aby sa v predmetnom konaní pokračovalo na miestne príslušnom Okresnom súde Žilina, kde došlo ku škodovej udalosti v zmysle § 19 písm. b) CSP. V tomto prípade je miestna príslušnosť daná v zmysle CSP na výber výlučne žalobcovi, pričom toto právo výberu je dané len žalobcovi a je len na žalobcovi či podá žalobu na všeobecnom súde žalovaného alebo na všeobecnom súde v zmysle osobitnej miestnej príslušnosti teda skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody. uvedené žalobca učinil a tohto práva ho nemôže súd zbaviť a to ani na základe podanej námietky príslušnosti zo strany žalovaného. Uvedené potvrdzuje aj rozhodovacia prax všeobecných súdov na Slovensku. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je nepochybné, že miestne príslušným súdom v predmetnom konaní je Okresný súd Žilina a to v zmysle § 19 písm. b) CSP. Podľa žalovaného žalobca nijak nepreukázal, že by ním tvrdený prenájom náhradného MV v trvaní 5 dní nad priznaný rozsah bol dôvodný, primeraný, účelný a nevyhnutný. K dôvodnosti a primeranosti nájmu náhradného vozidla v trvaní 5 dní nad priznaný rozsah uvádzame, že poškodené vozidlo sa nachádzalo v servise za účelom opravy počas celej dĺžky vykonávania opravy, t.j. 17 dní (poškodený mal náhradné motorové vozidlo v nájme 15 dní), teda počas celej tejto doby poškodený z objektívnych dôvodov nemohol využívať svoje vlastné motorové vozidlo, preto bola dôvodnosť nájmu náhradného vozidla daná. Primeranosť nájmu náhradného vozidla spočíva v tom, že poškodený mal náhradné vozidlo v nájme len počas obdobia, kedy sa jeho vlastné náhradné vozidlo nachádzalo v servise, pričom tento nájom nijakým spôsobom nepredžoval. Okrem toho, poškodený nedokáže nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku opravy a preto zodpovedajúca doba prenájomu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla z titulu vzniknutej poistnej udalosti. Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 7Co/105/2024 dospel k záveru, že „Je zrejmé, že dobu opravy poškodeného motorového vozidla, poškodená nemala možnosť ovplyvniť, a preto v tomto smere k dobe opravy (17 dní) zodpovedajúca doba prenájomu náhradného motorového vozidla (17 dní) nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla z titulu vzniknutej poistnej udalosti (viď primerane aj rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/121/2017 zo dňa 24.01.2018).“ K účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného vozidla uvádzame, že poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájomu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. K prenájomu náhradného motorového vozidla bol poškodený donútený poistnou udalosťou, pričom doba prenájomu, ktorá bola vyvolaná dobou opravy poškodeného motorového vozidla a s ňou vzniknuté náklady nájomného sú podľa nášho názoru preukázané ako účelné a nevyhnutné náklady uplatňované v danej veci. Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14Cob/77/2019 zo dňa 24.10.2019, nutnosť

a účelnosť vynaložených nákladov v spojení so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, bola žalobcom preukázaná. Poškodený, t.j. právny predchodca žalobcu z titulu poistnej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla patria do oprávneného nároku poškodeného. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného motorového vozidla. K prenájomu motorového vozidla bol poškodený donútený poistnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Poistnou udalosťou bol poškodenému vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý ak musel riešiť zapožičaním si náhradného motorového vozidla, tak náklady nájomného z takéhoto stavu vzniknuté sú nákladmi, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi v rámci vzniku poistnej udalosti zaplatiť. Keďže poškodený z objektívnych príčin nemohol v rozhodnom období svoje vozidlo po dobu opravy užívať, po celý tento čas bolo zabezpečenie náhradného vozidla nutné. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne 5Co/154/2019-115 zo dňa 27.11.2019, účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla súvisí so zabezpečením súkromných alebo pracovných potrieb v takom rozsahu, v akom na ich zabezpečenie bolo používané poškodené motorové vozidlo. Poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise a poškodený dĺžku opravy ovplyvniť nemohol. Nestotožňujeme sa s tvrdením žalovaného, že by faktúra vystavená servisom, z ktorej jednoznačne vyplýva dĺžka opravy poškodeného vozidla od 15.10.2024 do 31.10.2024, nemala slúžiť ako dôkaz o skutočnej dobe opravy poškodeného MV. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalobca nemal preukázať, že práce v servise boli skutočne realizované v takom rozsahu a dobe ako to deklaruje. Je nelogické, aby servis účelovo predlžoval dobu opravy, ako sa to snaží naznačiť žalovaný. Servis potrebuje zrealizovať a ukončiť opravu čo najskôr tak, aby mu boli zaplatené náklady na opravu. Neexistuje žiaden dôvod na to, aby poškodené vozidlo nezmyselne stálo v servise za účelom predlžovania nájmu tak, ako sa to snaží vykresliť žalovaný. Žalovaný poukazuje na to, že z technického hľadiska museli byť opravné práce ukončené oveľa skôr ako došlo k odovzdaniu opraveného vozidla. V tejto súvislosti žalobca uvádza, že nemožno stotožňovať dĺžku opravy z technického hľadiska s reálnou dĺžkou opravy, nakoľko dĺžka opravy z technického hľadiska nezohľadňuje pracovnú vyťaženosť servisu, vyťaženosť pracovných nástroj atď. Odmena za opravu je stanovená kalkulačnými programami, ktoré presne stanovujú počet normohodín potrebných na opravu vozidla. Počet normohodín uvedených vo faktúre teda nikdy neodzrkadľuje reálny čas, ktorý pracovníci servisu strávili pri oprave vozidla. Autoservis si môže vyúčtovať len vynaloženú prácu stanovenú kalkulačnými programami. Žalovaný však v konaní nijakým relevantným spôsobom nepreukázal, že táto konkrétna oprava vozidla v prejednávanej veci, mohla byť ukončená skôr ako reálne bola. Poukaz na všeobecnú dĺžku trvania opravy motorového vozidla z technického hľadiska podľa nášho názoru nie je spôsobilý preukázať, že konkrétna dĺžka opravy, konkrétneho motorového vozidla v konkrétnom autoservise bola neprimeraná. Čo je v prejednávanej veci podstatné, je faktické obmedzenie poškodeného v možnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktoré pretrvávalo od 15.10.2024, kedy bolo jeho vozidlo prijaté do servisu až do dňa 31.10.2024, kedy servis vydal poškodenému jeho opravené vozidlo po tom, čo žalovaný doručil servisovi krycí list. Zdôrazňujeme, že poškodený nedokázal nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku opravy motorového vozidla. Poškodený sa ako vlastník poškodeného vozidla obrátil na autorizovaný servis vlastnej značky vozidla, čo samo o sebe predpokladá záruku rýchleho a kvalitného vyhotovenia opravy odborným personálom za zachovania technologických postupov danej značky vozidla. Ak by daný servis nebol schopný dodržiavať prísne pravidlá stanovené dílerom predmetných vozidiel na území SR, nemohol by dostať označenie autorizovaný servis. Z uvedeného teda vyplýva, že ak sa poškodený dohaduje o možnom termíne začiatku opravy s autorizovaným servisom, je zrejmé, že na danom mieste a v danom čase bude oprava vykonaná čo možno najrýchlejšie, ale najmä kvalitne. Poškodený nedokáže nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku opravy motorového vozidla. Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí zo dňa 30.11.2021 sp. zn. 27Co/81/2021 uvádza, že „poškodená nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť dĺžku trvania opravy vozidla a nemožno od nej spravodlivo požadovať, aby jej bola táto skutočnosť v situácii, v ktorej sa nie vlastnou vinou ocitla, pripísaná na ľarchu. Odvolací súd s týmto záverom súdu prvej inštancie súhlasí. Zároveň súhlasí s argumentom žalobcu, že nepriaznivost' tohto stavu nemožno umocňovať neprimeraným zaťažovaním poškodeného, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovní s najrýchlejšie vykonanou opravou. Povinnosťou poškodenej a žalobcu nebolo vyhľadávať autoservis, ktorý by opravil vozidlo v čo najkratšom čase už aj z toho dôvodu, že poškodená nevedela posúdiť náročnosť opravy.“ Žalobca teda riadne preukázal dôvodnosť, primeranosť, nutnosť a účelnosť nájmu náhradného vozidla počas celého ním uplatňovaného obdobia.

Žalovaný do konania predložil odborné vyjadrenie k dĺžke opravy č. 17-2025 a súdneho znalca Ing. Evy Zachardovej. Podľa žalovaného malo odborné vyjadrenie preukázať, že znalec posúdil za maximálne primeranú dobu opravy 10 kalendárnych dní, teda žalovaný má za to, že žalobca nijak nepreukázal, že by bola doba prenájmu náhradného MV v trvaní 5 dní nad žalovaným priznanú dobu nevyhnutná, účelná a primeraná. Predložené odborné vyjadrenie č. 17-2025 súdneho znalca Ing. Evy Zachardovej nezohľadňuje individuálne skutkové okolnosti danej veci napr. pracovnú vyťaženosť konkrétneho autoservisu v rozhodnom období, dostupnosť pracovných nástrojov potrebných na opravu vozidla a ďalšie skutočnosti majúce vplyv na trvanie opravy v autoservise (obdobne rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 27Co/81/2021). Oprava každého jednotlivého vozidla v servise sa rieši individuálne a je ovplyvnená viacerými faktormi, uvádzanými vyššie, ktoré odborné vyjadrenie nezohľadňuje. Znalec teda bez akýchkoľvek znalostí ohľadom priebehu opravy a bez akýchkoľvek informácií od servisu ohľadom toho, koľko pracovníkov vykonávalo na vozidle opravy, t.j., či sa vozidlu venoval výlučne len jeden pracovník alebo viaceró, znalec uvádza „vyššie uvedený čas 9 pracovných dní ale uvažuje s využitím jedného pracovníka autoopravovne na všetky úkony súvisiace s opravou vozidla. Je nutné uviesť, že viaceré úkony je možné vykonávať v jednom čase viacerými pracovníkmi servisu samostatne a nezávisle od seba, čím by sa mohol uvedený časový rozsah opravy cca 9 pracovných dní skrátiť na 8 pracovných dní. Odborné vyjadrenie považujeme za arbitrálne, t.j. nepreskúmateľné, nakoľko v ňom absentujú údaje o objednaní a dodaní náhradných dielov. Súčasne si dovoľujeme poukázať na nález Ústavného súdu SR I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025, ktorým Ústavný súd SR konštatoval porušenie práv sťažovateľa a zrušil rozhodnutie Krajského súdu, ktorým súd rozhodol dôvodnosti nájmu náhradného vozidla len počas odborným vyjadrením predpokladanej doby opravy a nie reálnej dĺžky opravy, nakoľko uvedené rozhodnutie bolo v rozpore s nálezom sp. zn. III. ÚS 602/2022, kde sa ústavný súd vyjadril stotožňujúco s názorom vo veci konajúceho odvolacieho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Z dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a musel si zapožičať náhradné vozidlo po dobu jeho opravy, čo považujeme za preukázané v rámci dôkaznej povinnosti žalobcu. Náhradu nákladov vynaložených poškodeným účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poisťovnou udalosťou – dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený, právny predchodca žalobcu. V prejedávanej veci je potrebné vychádzať z celkovej dĺžky opravy, ako bola preukázaná predloženými listinami. Počas opravy poškodeného vozidla bol poškodený nútený si riešiť túto situáciu zabezpečením si náhradného vozidla, ktoré náklady s tým vzniknuté v tomto konaní žalobca riadne preukázal a máme za to, že tým uniesol dôkazné bremeno žalovaného nároku. Podstatným pre posúdenie účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného vozidla je faktické obmedzenie poškodeného v dôsledku poisťovnej udalosti, ktoré spočíva v nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, nakoľko toto sa nachádza za účelom opravy v servise. Poškodený ako laik nemá vedomosť ohľadom toho, ako dlho sa bude oprava jeho vozidla vykonávať ani o tom, aká dĺžka opravy je „primeraná“ a aká už „nepriemeraná“ a preto nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby v čase kedy má ešte vozidlo v servise, lebo je na ňom vykonávaná oprava, ukončil skôr nájom náhradného vozidla, len aby vyhovel poisťovní škodcu. Počas celej dĺžky opravy pretrvávalo rovnaké postavenie poškodeného, a to také, že poškodený bol obmedzený v možnosti užívať jeho vlastné motorové vozidlo. Jeho postavenie sa zmenilo až keď mu bolo vozidlo vydané zo servisu, preto počas celej dĺžky opravy mal poškodený nárok na nájom náhradného vozidla. Žalobca súčasne predkladá do konania odborné vyjadrenia, ktoré si dal vypracovať v obdobných veciach, z ktorých vyplýva, že na základe uvedených podkladov nie je možné presne stanoviť čas opravy, nakoľko bez podrobných znalostí o priebehu opravy od konkrétneho servisu, by sa jednalo len o nepresný teoretický odhad. Súčasne do konania predkladáme aj analýzu opráv autoservismi, kde sa servisy vyjadrujú k odborným vyjadreniam, ktoré do konania predkladá žalovaný. Z uvedených vyjadrení vyplýva, že každý znalec uvádza určitý rozsah predĺženia opravy z technického hľadiska podľa vlastného uváženia bez odzrkadlenia aktuálnej situácie v autoservise a objektívnych faktorov, ktoré nastanú počas opravy, ktoré nie je možné predvídať (dostupnosť dielov, dodanie dielov, rýchlosť reakcie poisťovne na požiadavky autoservisu na vykonanie ohliadky, resp. doohliadky, schválenie opravy, vystavenie krycieho listu opravy, vyťaženie autoservisu, nehodovosť, objektívne prekážky v práci, čerpanie dovolaniek...) Žalovaný vo vyjadrení uvádza, že z odborného vyjadrenia má vyplývať, že poškodenia motorového vozidla boli len „ľahkej chyby“, čo nemá ohrozovať bezpečnosť cestnej premávky. Podľa nášho názoru neexistuje rozdiel v tom, či vozidlo, ktoré sa nachádza v servise za účelom opravy je plne pojazdné alebo nepojzdné, keďže v čase, kedy sa na poškodenom vozidle vykonávajú

opravné úkony, poškodený uvedený vozidlo užívať nemôže a to bez ohľadu na to či je pojazdné alebo nepojazdné. Inak povedané poškodený, ktorému vznikla škoda na motorovom vozidle, avšak táto škoda neučinila jeho motorové vozidlo nepojazdným, a poškodený, ktorému vznikla škoda na motorovom vozidle, ktorá učinila motorové vozidlo nepojazdným, sa nachádzajú v porovnateľnej situácii, keďže obaja nemôžu z objektívnych dôvodov užívať svoje vlastné motorové vozidlo v čase, kedy sa na ňom vykonáva oprava a riešenie im ponúka nájom náhradného vozidla. Na mieste je preto otázka, prečo by mal byť poškodený, ktorému vznikla škoda ktorá neučinila jeho vozidlo nepojazdným, v horšom postavení, spočívajúcom v tom, že si nemôže prenajať náhradné vozidlo počas celej dĺžky opravy jeho vozidla, ako poškodený, ktorému vznikla škoda, ktorá učinila jeho vozidlo nepojazdným, a ktorý môže využiť nájom náhradného vozidla počas celej dĺžky opravy. Ak by na predmetnom vozidle poškodený jazdil, konal by tak iba na vlastné riziko, keďže bez odstrojenia poškodených častí vozidla nie je možné posúdiť, či škodovou udalosťou neboli poškodené aj ďalšie časti vozidla, ktoré nie sú povrchovo viditeľné, ktoré sa v obdobných prípadoch posudzujú následne vykonávaním tzv. doobhliadok vozidla. Uvedené však poškodený sám zhodnotiť nevie a preto prípadné užívanie vlastného vozidla poškodeného poisťnou udalosťou je na jeho vlastnom riziku. Okrem toho, skutočnosť, že by malo byť vozidlo spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke, alebo že by sa jednalo o ľahké chyby nekonštatoval ani znalec v žalovanom predloženom odbornom vyjadrení. V tejto súvislosti žalobca ďalej uvádza, že sa plne stotožňuje s záverom súdu, že pokiaľ je vozidlo v servise a vykonáva sa na ňom oprava, tak je v tomto čase nepojazdné. Pokiaľ žalovaný uvádza, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, s týmto sa nestotožňujeme. Práve naopak, uvádzame, že je to žalovaný, ktorý neuniesol dôkazné bremeno. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania zotrvávame na našej argumentácii uvedenej vo vyjadrení k odporu, a preto opätovne poukazujeme na závery najnovšej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR vyjadrené v uznesení zo dňa 23.02.2022 sp.zn. 3Obdo/27/2021, ako i na zhodné závery Ústavného súdu SR vyjadrené v náleze sp.zn. III. úS309/2020, III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020, kde Ústavný súd SR ustálil, že výklad ustanovenia §11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 1, 2 OZ, ktorý by vylučoval poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, je v konflikte s racionálnym účelom právnej úpravy. Mal za to, že zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by zákonodarca sledoval zvýhodnenie škodcu do takej miery, žeby jeho omeškanie a s tým spojené úroky z omeškania sa viazali nie na výzvu na plnenie, ale na rozhodnutie súdu. Zdôraznil, že trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poistného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zákona o PZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poistnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky. Pokiaľ by skutočne poisťiteľ (terminológia Občianskeho zákonníka) či poisťovateľ (terminológia zákona o PZP) prakticky nemal poskytnúť aj úroky z omeškania skôr ako po uplynutí 15 dní od právoplatnosti rozsudku (keď by sa zjavne vyžadovalo iniciovanie ďalšieho súdneho konania, čo sa nejaví ako práve efektívne), potom sa poisťiteľovi jednoducho oplatí viac súdiť sa a odkladať okamih jeho plnenia (keď pri pokračujúcej devalvácii hodnota peňazí neustále klesá). Účelom zákona o PZP je však zlepšiť postavenie poškodeného - veď aj na ten účel zákonodarca vykreeoval osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poisťiteľovi (bez potreby žalovať aj škodcu). Preto ak aj súdy v predchádzajúcich rozhodnutiach pri výklade ust. § 11 ods. 6 a 8 zákona o PZP vychádzali výlučne z gramatického výkladu ustanovení, ich výklad nebol správny, nakoľko nezohľadnil účel prijatej právnej normy a nebol uskutočnený eurokonformným spôsobom.

7. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril písomne podaním doručeným súdu dňa 3.11.2025 (č.l. 124), v ktorom uviedol, že v ostatnom vyjadrení sa žalobca v zásade len opakuje svoju doterajšiu účelovú argumentáciu a na ostatné vyjadrenia žalovaného reaguje len sčasti (a aj to prevažne opakovaním už ním skôr uvádzanej argumentácie), avšak k tomu najpodstatnejšiemu vo veci samej podľa nášho názoru nereaguje vôbec. Faktom však je, že žalovaný vo svojich ostatných podaniach/vyjadreniach uvádzal o.i. viaceré rozhodnutia (vyšších súdnych autorít), ktoré len potvrdzujú fakt, že súdna prax nie je ustálená v rovnakom právnom názore tak, ako to zavádzajúco prezentuje žalobca. Nejedná sa teda ani o hospodárny, či účelný postup žalobcu. Žalobca stále len opakuje to isté dookola, čím akoby chcel navodiť dojem, aká je súdna prax priaznivá jeho argumentácii, i keď taká v skutočnosti (zjavne) nie je. A navyše, je žalovaný toho názoru, že žalobcom uplatnené zdanlivé prostriedky procesného útoku a/alebo procesnej obrany neboli uplatnené včas (a dokonca ani na výzvu konajúceho súdu), a to nakoľko žalobca ich mohol predložiť už podstatne skôr, a nie účelovo pred pojednávaním, ktoré sa má konať dňa 10.11.2025. A aj preto týmto žalovaný konajúcemu súdu navrhuje, aby na ďalšie/iné žalobcom neskôr označené skutočnosti a predložené ďalšie/iné „dôkazy“ konajúci súd aj s ohľadom na zásadu koncentrácie, kontradiktórnosti a hospodárnosti konania neprihliadal (ust. § 153 CSP).

Ako vyplýva aj zo súdneho spisu, žalovaný sa aj vo svojom ostatnom podaní (zo dňa 04.07.2025, a napokon i zo dňa 14.04.2025) vyjadril vo veci samej a svoje tvrdenia dostatočne preukázal, pričom však žalobca do dnešného dňa tieto skutočnosti uvádzané žalovaným žiadnym relevantným spôsobom nerozporoval a nepredložil ani žiadne s vecou samou súvisiace „dôkazy“ a pre vec samu relevantné návrhy na dokazovanie, ktorými by tvrdenia žalovaného bol objektívne schopný poprieť. Každopádne, žalovaný trvá na svojich doterajších podaniach vo veci samej, a teda trvá na tom, že žalobca svoje tvrdenia a/alebo dôvodnosť/legitímnosť svojich tvrdených nárokov nepreukázal (ani len sčasti). Žalovaný aj naďalej namieta nepreukázanie žalobcom tvrdených skutočností (ktoré žalovaný akcentoval už v Odpore), a to, čo je vo veci samej elementárne, a síce že žalobca nijak nepreukázal, že by ním tvrdený prenájom náhradného MV v trvaní 5 dní nad priznaný rozsah bol dôvodný, primeraný, účelný a nevyhnutný. Pri uvedenom žalovaný opätovne akcentuje, že žalobca doposiaľ nedoplnil svoje návrhy na dokazovanie o podstatné a/alebo s vecou samou súvisiace dôkazy, a preto má žalovaný za to, že de facto ani de iure sa nezmenil skutkový stav veci, a je nutné opätovne konštatovať, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno. Vzhľadom na uvedené žalovaný aj naďalej trvá na tom, že žaloba nie je dôvodná, nároky uplatnené žalobou žalovaný v celom rozsahu neuznáva a rozporuje ich, a to nakoľko žalobcom tvrdené nároky nie sú dané, dôvodné a ani preukázané. Žalovaný vzhľadom na uvedené uvádza, že účelnosť a nevyhnutnosť nákladov vynaložených na prenájom náhradného MV v období od 16.10.2024 do 30.10.2024 nepreukazujú ani žalobcom účelovo vystavené zavádzajúce analýzy tých-ktorých pre vec samu irelevantných servisov (poškodené vozidlo opravoval údajne „autoservis“ z Čadce – Doprava a služby K&T spol. s r.o.), a dokonca ani žalobcom účelovo predložené hocikaké s vecou samou nesúvisiace odborné vyjadrenia tých-ktorých znalcov, navyše vyhotovené v súvislosti s posúdením rozdielných/iných časových rozsahov (nekorešpondujúcich s údajnou dĺžkou opravy v danom konkrétnom prípade) iných/ďalších poškodených MV (zn. Škoda Superb, a nie zn. poškodeného MV vo veci samej - KIA Ceed) a v rozdielných rozhodných obdobiach oproti obdobiu, ktoré je posudzované v danom prípade. Nepreukázané a účelové vyjadrenia žalobcu a vyjadrenia uvedené (aj) v údajných analýzach servisov a v zavádzajúcich odborných vyjadreniach s vecou samou nesúvisiacich, majú charakter výlučne všeobecných, nekonkrétnych tvrdení neuvádzajúcich žiadne konkrétne skutkové okolnosti súvisiace s vecou samou, resp. s primeranosťou dĺžky opravy poškodeného vozidla (in concreto KIA Ceed SW, EČV:D.) a s nevyhnutnosťou a účelnosťou prenájmu náhradného MV aj za obdobie 5 dní, za ktoré žalovaný v prospech poškodeného na účet žalobcu poistné plnenie resp. náhradu škody neposkytol. Podľa názoru žalovaného, žalobcom predložené sporné odborné vyjadrenia v predmetnom spore nepreukazujú žiadne relevantné skutočnosti. A teda nepreukazujú ani dĺžku opravy v danom konkrétnom prípade, a ani nepreukazujú opak dĺžky, ktorú potvrdzuje odborné vyjadrenie predložené žalovaným – t.j. 8 pracovných/10 kalendárnych dní. Aj s ohľadom na uvedené možno (podľa názoru žalovaného) dôvodiť, že (ani) „analýzy servisov“ a odborné vyjadrenia nesúvisiace s vecou samou o bližšiu výpovednú/dôkaznú hodnotu. Žalovaný pri uvedenom akcentuje, že ani zavádzajúce a účelové tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný pri určení primeranosti dĺžky nájmu náhradného vozidla nezohľadňuje objektívne skutočnosti ako napríklad- čakanie na náhradné diely, víkendy, sviatky, pracovná vyťaženosť servisov, a že Odborné vyjadrenie je arbitrárne, t.j. nepreskúmateľné, nakoľko v ňom absentujú údaje o objednaní a dodaní náhradných dielov, nie sú objektívne schopné obstáť, a to nakoľko tieto tvrdenia žalobca nijak nepreukázal. Žalovaný dáva do pozornosti fakt, že to žalobca a ani autoservis doposiaľ nepredložili na preukázanie svojich tvrdení uvedených v súvislosti s údajnou primeranosťou dĺžky opravy poškodeného vozidla (resp. s dĺžkou prenájmu náhradného MV) ani len objednávku, nadobúdacie doklady, doklad o vydaní k tým-ktorým náhradným dielom t. č. použitým na to-ktoré poškodené vozidlo v predmetnej veci a pod. Podľa názoru žalovaného je potrebné, aby autoservis v rámci doby opravy počítal aj s dodávkou náhradných dielov, a aby túto dodávku tých-ktorých náhradných dielov aj zohľadnil už pri plánovaní prijatia poškodeného vozidla do autoservisu, pričom uvedené platí o to viac pri dlhšej dobe dodania niektorého alebo viacerých náhradných dielov, čo však v danom prípade zrejme ani zohľadnené nebolo. Žalovaný pri uvedenom poznamenáva, že dodanie náhradných dielov vo väčšine prípadov prebehne v pomerne krátkom čase „do druhého dňa“. Navyše, faktom je, že po vykonaní obhliadky poškodeného vozidla nie je nutnosťou (tak ako sa to snaží účelovo tvrdiť žalobca), aby poškodené vozidlo zostávalo v autoservise, pretože naplánovanie úkonov/prác autoservisu je možné následne (až) v súvislosti s doručením náhradných dielov prípadne ďalších položiek, pričom sa jedná o bežný postup, a nie o výnimku v postupe servisov. Faktom je, že nutnosť dlhšej doby opravy a/alebo nutnosť dlhšej doby dodania tých-ktorých náhradných dielov je potrebné relevantne preukázať, čo sa však zo strany žalobcu a/alebo autoservisu nestalo. Žalovaný pri posudzovaní primeranosti dĺžky nájmu náhradného vozidla (okrem už nesporne preukázanej dĺžky mechanických a lakovacích prác pri oprave poškodeného vozidla – v tomto prípade úhrnom 9,9 hodín

prevzatých z faktúry autoservisu) zohľadňuje o. i. aj čas na doručenie náhradných dielov, čas pre vykonanie obhliadky/doobhliadky, soboty/nedele/sviatky, a aj čas na vystavenie faktúry. V predmetnom prípade žalovaný ustálil/priznal podľa faktúry autoservisu v spojení s údajmi z kalkulačného programu (podľa normohodín aj s prirátaním 100% času za prestoje) 3 dni na opravu poškodeného MV (oprava MV bola podľa predloženej faktúry od opravcu spolu 9,9 hodiny, čo je menej ako 2 pracovné dni) + 2 dni na príjem poškodeného vozidla do servisu resp. na vykonanie obhliadky poškodeného MV (obhliadku realizoval autoservis až dňa 28.10.2024) + 2 dni na sobotu a nedeľu + 2 dni na objednanie a dodanie náhradných dielov + 1 deň na vystavenie faktúry za opravu poškodeného vozidla. Žalovaný akcentuje, že zohľadnil aj tzv. prestoje. Spolu 10 dní priznaných ako nutne a účelne vynaložených na zapožičanie náhradného MV. V ostatnom sa žalovaný pridrižiava a naďalej trvá na svojich v ostatných podaniach uvedených a zároveň aj preukázaných tvrdeniach. Vzhľadom na doposiaľ uvedené žalovaný v tomto štádiu nemá žiadne nové/ďalšie návrhy na dokazovanie a aj naďalej navrhuje, aby konajúci žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania. Zároveň vyjadril súhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti a svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil.

8. Dňa 6.11.2025 doručil žalobca vo veci ďalšie vyjadrenie (č.l. 127), v ktorom požiadal súd, aby na dôkazy predložené žalobcom s ohľadom na zásadu koncentrácie, kontradiktórnosti a hospodárnosti konania neprihliadal. Tvrdenia žalovaného, že by žalobca uvedené mohol predložiť už skôr sú zavádzajúce. Žalobcovi bolo dňa 26.08.2025 doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 04.07.2025 spolu s odborným vyjadrením, ktoré do konania predložil žalovaný. Žalobca na uvedené vyjadrenie ako aj na odborné vyjadrenie obratom reagoval, keď dňa 01.09.2025 zaslal konajúcemu súdu stanovisko k predloženému vyjadreniu a odbornému vyjadreniu, spolu s dôkazmi, ktoré preukazujú tvrdenia žalobcu, že odborné vyjadrenia predkladané žalovaným, nemajú v konaní výpovednú hodnotu, nakoľko sa jedná o teoretický odhad, ktorý neodráža skutočný stav veci. Žalobca teda uvedené vyjadrenie spolu s dôkazmi nemohol do konania zaslať skôr, nakoľko skôr nemal vedomosť o tom, že žalovaný do konania predložil odborné vyjadrenie. Možno teda zhrnúť, že podanie žalobcu zo dňa 01.09.2025 bolo bezprostrednou reakciou na podanie žalovaného, nakoľko žalobca potreboval k nemu zaujať stanovisko za účelom presadzovania svojich práv. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal, že sa 06.09.2024 stala dopravná nehoda, ktorú zavinil klient žalovaného. V dôsledku uvedenej nehody bol poškodený nútený odovzdať svoje vozidlo do servisu za účelom opravy, pričom takto učinil dňa 15.10.2024, čo bolo taktiež preukázané listinnými dôkazmi. Listinnými dôkazmi bolo preukázané aj to, že oprava poškodeného vozidla trvala do dňa 31.10.2024. Teda poškodený bol fakticky obmedzený v možnosti užívať svoje vlastné motorové od 15.10.2024 do 31.10.2024, ktorú situáciu riešil zapožičaním si náhradného vozidla v uvedenom časovom období. Všetky tieto skutočnosti boli súdu preukázané, pričom žalovaný nepreukázal opak. Podľa žalovaného žalobca nemal preukázať, že by nájom náhradného motorového vozidla v trvaní 5 dní nad priznaný rozsah bol dôvodný, primeraný, účelný a nevyhnutný. S týmto tvrdením žalovaného sa nestotožňujeme a to z nasledovných dôvodov. Poškodený bol v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej poisťovňou objektívne pozbavený možnosti používať svoje motorové vozidlo. Vozidlo sa nachádzalo v oprave v servise, čo poškodenému znemožnilo plniť bežné životné a pracovné povinnosti. Prenájom náhradného vozidla preto nebol nadštandardným alebo svojvoľným rozhodnutím, ale priame následné opatrenie vyvolané škodovou udalosťou, za ktorú zodpovedá poisťovňa. Prenájom bol preto dôvodný od prvého do posledného dňa, kým poškodený nemal reálne k dispozícii svoje opravené vozidlo. Poisťovňa uznala nájom len za 10 dní, pričom považuje ďalších 5 dní za „neprimerane dlhú dobu opravy“. Tento záver je však v rozpore so skutkovým stavom a reálnym priebehom opravy. Poškodený nemá žiadny vplyv na technologické a organizačné postupy servisu, dodávky náhradných dielov, prípadné technologické prestávky (napr. schnutie laku, medzioperačné čakanie, víkendové dni, či dodatočné diagnostiky). Trváme na tom, že dĺžka opravy 15 dní bola v súlade s technologickým postupom opravy stanoveným servisom, objektívne ovplyvnená dostupnosťou náhradných dielov, primeraná rozsahu poškodenia vozidla. Poškodený nijakým spôsobom nepredlžoval dobu opravy svojím konaním, a preto je primerané, aby nájom trval počas celej objektívnej doby, kedy bolo vozidlo v servise. Náklady na prenájom náhradného vozidla boli účelne vynaložené na zabezpečenie mobility počas obdobia, kedy poškodený nemal možnosť využívať svoje vozidlo. Používanie náhradného vozidla v čase opravy je štandardným a uznávaným spôsobom riešenia následkov škody - ide o skutočnú majetkovú ujmu, ktorú poškodený musel nevyhnutne znášať v dôsledku škodovej udalosti. Prenájom vozidla zodpovedal kategórii poškodeného vozidla a bol v bežnej trhovej cene, čím bola zachovaná účelnosť a hospodárnosť náhrady. Nevyhnutnosť trvania nájmu po dobu 15 dní je podložená tým, že vozidlo bolo v nájme len po dobu, kedy bolo vlastné vozidlo fyzicky v servise, pričom absentovala možnosť iného dopravného riešenia, keďže poškodený nedisponoval iným vozidlom. Pokiaľ žalovaný namieta,

že žalobca do konania predložil s vecou nesúvisiace odborné vyjadrenia, tu uvádzame, že aj napriek skutočnosti, že uvedené odborné vyjadrenia sa netýkajú priamo poškodeného vozidla, sú v tomto konaní použiteľné a to najmä s ohľadom na závery znalcov vyslovené v uvedených odborných vyjadreniach. A síce, že „Na presné stanovenie dĺžky pobytu vozidla v servise počas doby opravy by bolo potrebné podrobné skúmanie viacerých faktorov. Predovšetkým by bola nutná osobná návšteva uvedeného servisu s požiadavkou na predloženie viacerých podkladov, potrebných na preskúmanie skutočne stráveného času vozidla pri vykonávanej oprave. Skúmanie by sa skladalo z podrobného preštudovania viacerých opravovaných vozidiel, preberacích protokolov, zisťovania na viacerých vzorkách vozidiel, príjem do opravy a termín odovzdania vozidla, v skladovom hospodárstve kontrola termínov dodania náhradných dielov potrebných na opravu vozidla, preskúmanie logistiky opravy v danom servise, plánovanie prác na jednotlivých opravárenských pracoviskách - práce mechanické, klampiarske a nakoniec lakovnícke. Určenie časového rozsahu opravy v autoservise bez podrobného skúmania by bol len odhad, ktorý nezodpovedá reálnemu a skutočnému počtu dní, počas ktorých bolo vozidlo pri oprave v autoservise. Uvedené odborné vyjadrenia preto boli do konania predložené, nakoľko potvrdzujú tvrdenia žalobcu, že odborné vyjadrenia žalovaného, ktoré predkladá do konaní, nezodpovedajú reálnemu a skutočnému počtu dní, počas ktorých bolo vozidlo pri oprave v servise. Pokiaľ žalovaný uvádza, že po vykonaní obhliadky poškodeného vozidla nie je nutnosťou, aby poškodené vozidlo zostávalo v servise. Tu uvádzame, že prvotná obhliadka bola dňa 16.09.2024 (zápis z obhliadky je prílohou odborného vyjadrenia, ktoré predložil žalovaný), doobhliadka bola dňa 28.10.2024 (zápis z doobhliadky je prílohou odborného vyjadrenia, ktoré predložil žalovaný), vozidlo bolo prijaté do servisu dňa 15.10.2024 - teda je zrejme, že po vykonaní obhliadky nezostalo vozidlo v servise. Na žalobe zotrval.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 10.11.2025, na ktorom vec prejednal a rozhodol za účasti právnej zástupkyne žalobcu v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na podanej žalobe a poukázala na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov, predovšetkým Ústavného súdu SR v obdobných veciach. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom listín nachádzajúcich sa v súdnom spise a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

10. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

11. Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa § 525 ods. 1 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

13. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

14. Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

15. Podľa § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

16. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
d) ušlého zisku.

17. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom: Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

18. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatné rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota.

19. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. /ustanovenie odkazuje na § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka/.

20. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

21. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

22. Prednostne súd k námietke žalovaného voči miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žilina uvádza, že táto je nedôvodná. Súd má za to, že táto je jednoznačne daná a vyplýva z § 19 písm. b) CSP, t.j. miestne príslušný je súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá nárok na náhradu škody (viď rozhodnutie NS SR sp.zn. 2Cb/13/2019). K obdobnému názoru dospel aj Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 1Ndob/52/2024, keď v bode 16 rozhodnutia konštatoval: „Podľa § 19 písm. b) CSP popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody. Zo spisu vyplýva, že k udalosti zakladajúcej právo na náhradu škody (poistná udalosť) došlo v Trnave, teda v obvode Okresného súdu Trnava, ktorý je alternatívne príslušný popri všeobecnom súde žalovanej. Právo voľby medzi všeobecným súdom žalovaného a súdom uvedeným v § 19 CSP patrí žalobcovi, pričom ak sú splnené podmienky na takýto postup, súd je povinný rešpektovať voľbu žalobcu. V posudzovanom prípade žalobkyňa realizovala svoju voľbu tým, že v návrhu na pokračovanie v konaní, ktorý na výzvu doručila upomínaciu súdu, navrhla postúpenie veci Mestskému súdu Bratislava IV. Okresný súd Banská Bystrica však spor nesprávne postúpil Mestskému súdu Bratislava III, hoci sa nejedná o obchodnoprávny spor a ani iný druh sporu, na ktorého prejednanie a rozhodnutie by bola daná kauzálna príslušnosť Mestského súdu Bratislava III.“ V danej veci nastala škodová udalosť v Čadci, t.j. v obvode Okresného súdu Žilina.

23. Následne mal súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané nasledovné skutočnosti: Dňa 6.9.2024 došlo v Čadci - Podzávoz ku škodovej udalosti na motorovom vozidle KIA Ceed, EČV: D., spôsobenej poškodenému MBc. B. C.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Volkswagen Passat EČV: N., poisteného v poisťovni žalovaného. Držiteľom motorového vozidla bol poistenec žalovaného – Tomáš Hayduk. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený, B. C., nútený zabezpečiť si náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb – na súkromné účely, na dochádzanie

do zamestnania a pracovné cesty a nákupy v rámci SR, a to zapožičaním si náhradného motorového vozidla HYUNDAI TUCSON mild Hybrid, EČV: A. u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. 589/707 zo dňa 16.10.2024 (č.l. 13 rub). Uvedené skutočnosti súd mal za preukázané a nesporné, pričom vyplývajú zo správy o nehode (č.l. 39) a zmluvy o nájme.

24. Z faktúry a zákazkového listu (č.l. 8-10) mal súd za preukázané, že poškodený si nechal opraviť poškodené vozidlo poškodovej udalosti č. 9572800864. Zákazka bola vystavená dňa 15.10.2024, predbežný termín 29.10.2024. Z faktúry vyplýva vyúčtovanie nákladov opravy v sume 1.716,04 Eur, pričom faktúra bola vystavená dňa 31.10.2024 so splatnosťou 30.11.2024.

Zo zmluvy o prenájme vozidla č. 589/707 zo dňa 16.10.2024 (č.l. 13 rub) mal súd za preukázané, že poškodený si prenajal vozidlo značky HYUNDAI TUCSON mild hybrid u žalobcu, kde bola dohodnutá denná sadzba nájmu 96,- eur denne, pričom doma nájmu bola od 16.10.2024 do 30.10.2024 s poznámkou, že dňa 30.10.2024 je vozidlo poškodeného ešte v servise. V záverečnej časti zmluvy je uvedené, že dohodnutá cena nájmu je 54,- Eur na deň, dĺžka trvania nájmu do 30.10.2024. Z faktúry žalobcu č. 240637 zo dňa 29.10.2024, s dátumom dodania služby 30.10.2024 s splatnosťou 13.11.2024 (č.l. 13) vyplýva, že poškodenému bolo vyúčtované nájomné za prenájom náhradného vozidla vo výške 810,- Eur pozostávajúce z 15 dní nájmu, t.j. od 16.10.2024 do 30.10.2024. Uvedené skutočnosti mal súd za preukázané a nesporné.

25. Poškodený následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.10.2024 postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 30.10.2024 (č.l. 14 rub) nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 810,- Eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 810,- Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 240637. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. K postúpeniu pohľadávky na žalobcu súd konštatuje, že postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka, aj premlčaná, a tiež budúca pohľadávka, pokiaľ je určitá, identifikovateľná. „Podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku“ (citované z Uznesenia ÚS SR sp.zn. II ÚS 165/2017). Na základe uvedeného súd konštatuje, že postúpenie pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným bolo platné a vyplýva z neho aktívna legitímácia žalobcu v spore. Poškodený listom zo dňa 30.10.2024 (č.l. 15) oznámil žalovanému, že pohľadávku v sume 810,- Eur postúpil na žalobcu. Skutočnosť, že do dispozície žalovaného, sa predmetné oznámenie dostalo, vyplýva z listu žalovaného zo dňa 6.12.2024 (č.l. 15 rub), v ktorom priamo žalobcovi oznamuje výsledok šetrenia poisťnej udalosti a výšku poisťného plnenia. Súd uvádza, že skutočnosť, že došlo k úhrade predmetnej faktúry za nájom a súčasne aj k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným tak rozhodne neodporuje zákonu a nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. K uvedenému právnomu názoru dospeli súdy v obdobných veciach opakovane a ide o ustálenú rozhodovaciu prax a právny názor vyšších súdnych autorít, ktoré výslovne ustálil, že takáto forma postúpenia pohľadávky je platná, a tak je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný. Pasívna legitímácia žalovaného je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že poškodený bol v rozhodnom čase poistený u žalovaného, čo v priebehu sporu samotný žalovaný nenamietal, a tak to súd považuje za nesporné. Okrem toho súd poznamenáva, že žalovanému bolo preukázateľné oznámené postúpenie pohľadávky z poškodeného na žalobcu, nakoľko žalovaný plnil sumu 540,- Eur priamo žalobcovi, čo vyplýva z oznámenia o poisťnom plnení (č.l. 15 rub).

26. Po konštatovaní, že aktívna legitímácia žalobcu je daná, sa súd zaoberal samotným žalobným nárokom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na základe vyššie uvedenej škodovej udalosti (medzi stranami bola nesporná), si poškodený prenajal u žalobcu náhradné vozidlo. Na tento účel so žalobcom uzavrel Zmluvu o prenájme náhradného vozidla, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo na obdobie od 16.10.2024 do 30.10.2024. Predmetom prenájmu bolo motorové vozidlo značky HYUNDAI TUCSON za nájomné v sume 96,- Eur za deň vrátane DPH, pričom následne došlo k dohode o výške denného nájomného na sumu 54,- Eur na deň vrátane DPH. Medzi stranami nebola sporná výška nájomného, ale dĺžka doby nájmu, ktorá trvala 15 dní. Z oznámenia žalovaného o poisťnom plnení zo dňa 6.12.2024 (č.l. 15 rub) vyplýva, že žalovaný oznamuje žalobcovi, že dňa 6.12.2024 ukončil šetrenie poisťnej udalosti, na základe ktorej zasiela výpočet výšky plnenia. Z obsahu listiny vyplýva, že žalovaný priznal dobu na zapožičanie náhradného vozidla v trvaní 10 dní, v ktorej je zahrnutá primeraná doba zapožičania náhradného vozidla a čas na opravu zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov a presun medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s prestojmi poisťovne. Na základe uvedeného žalovaný priznal žalobcovi plnenie vo výške 540,- Eur. Vyplatenie tejto sumy žalovaným žalobcovi nie je sporné.

27. Žalovaný namietal, že nešlo o účelnú a primeranú dobu nájmu a poukázal na to, že výrobca určuje pre danú značku a typ vozidla dobu opravy. Poukázal na to, že v oznámení o poistnom plnení sa žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov došlo ku kráteniu poistného plnenia. Vo svojej procesnej obrane zotrval na nedôvodnosti ďalších 5 dní doby nájmu náhradného vozidla. Uviedol, že na účely rozhodnutia o primeranosti využíval kalkulačný program zodpovedajúci typu vozidla. Mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno k preukázaniu jeho tvrdenia o dôvodnosti zostávajúcej doby nájmu vozidla. Sporná je preto zostávajúca časť vyúčtovaného nájomného za zostávajúcich 5 dní nájmu náhradného vozidla vo výške 270,- Eur (5 dní x 54,- Eur). Ku kráteniu poistného súd uvádza, že žalovaný sa v odôvodnení nepriznania zostávajúceho nároku odvoláva na technologické postupy udávané výrobcom, pričom z oznámenia ani jeho príloh nevyplýva, na základe čoho dospel žalovaný k dĺžke primeranej doby nájmu vozidla 10 dní. Samotný žalovaný iba poukazuje na to, že tento čas považuje za primeraný pri zohľadňujúci vymenovaných faktorov. V podaní zo dňa 4.7.2025 žalovaný poukázal na odborné vyjadrenie č. 17-2025 (č.l. 54), v ktorom bolo predmetom posúdenia znalca (Ing. Eva Zacharová) určiť časový rozsah opravy motorového vozidla Kia Ceed EČV: D.. Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že s ohľadom na chybu, ktorá je predmetom opravy 9 pracovných dní. Z obsahu posudku však nevyplýva individuálne posúdenie možnosti a materiálového či personálneho zabezpečenia konkrétneho servisu, v ktorom bolo vozidlo poškodeného opravované.

28. K otázke primeranej doby opravy súd vo všeobecnosti konštatuje, že v prvom rade je nutné uviesť, že poškodený, ktorému vznikla majetková škoda v dôsledku konania poistenca žalovaného, nie je povinný vyhľadávať ani najlacnejší ani najrýchlejší vykonávajúci servis na opravu svojho poškodeného vozidla. Rozhodujúcim kritériom je v prípade poistnej udalosti vyhľadať zmluvný servis, ktorý spolupracuje s poisťovňou škodcu. Ostatné kritéria nedokáže poškodený ovplyvniť, nakoľko nie je v jeho možnostiach servis (donútiť) k rýchlejšiemu vykonaniu opravy poškodeného vozidla. Ako logická sa javí argumentácia žalobcu, ktorý uvádza, že nemôže byť ani cieľom autoservisu zbytočne zdržiavať vykonanie opravy, pretože samotný servis po vykonaní opravy vozidla účtuje jeho náklady a má ďalší priestor na vykonanie iných prác na iných vozidlách. Ani záver znalca v odbornom vyjadrení č. 17-2025, že primeraná doba opravy konkrétneho poškodenia vozidla má trvať 9 dní nemôže byť k predmetu sporu relevantná, pretože nezohľadňuje individuálne okolnosti spôsobu prác v konkrétnom servise, či iné objektívne prekážky. Tieto nedokáže ovplyvniť ani samotný poškodený.

29. K argumentácii žalobcu a predloženým odborným vyjadreniam (č.l. 4/2024, 11/2024 a 8/2024) súd uvádza, že ani tieto odborné vyjadrenia nemajú vplyv na posudzovanú vec. Je z nich možné prevziať iba všeobecné konštatovanie znalca, že na posúdenie konkrétneho prípadu je nutná návšteva znalca v autoservise, preskúmanie skutočne stráveného času vozidla pri vykonanej oprave, skladové zásady, termíny a príjmy iných vozidiel, a podobne. K listinám s názvom „Analýza opráv autoservismi pri PZP a zapožičanie náhradného vozidla“ (č.l. 81, 112) súd uvádza, že tieto v podstate zhodne uvádzajú, že situácia sa líši od konkrétneho prípadu, no zhodný je postup v tom, že zákazku preberá zamestnanec – karosár, ktorý pracuje súbežne na viacerých vozidlách. Servis realizuje zákazku bez zbytočného odkladu, pričom termín opravy závisí od viacerých faktorov.

30. Súd na základe argumentácie strán sporu a listinných dôkazov vyhodnotil sporné tvrdenia strán spočívajúce v dĺžke doby nájmu náhradného vozidla a nutnosti krátenia doby nájmu s ohľadom na žalovaným tvrdenú neprimeranú dĺžku doby opravy poškodeného vozidla. Pri posúdení dĺžky doby nájmu súd uvádza, že je zrejmé, že: „Skutočnou škodu podľa ustálenej súdnej praxe je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybratom okruhu požičovní prostredníctvom internetu,...“ (rozsudok OS BA I zo dňa 06.06.2017, č.k. 27Cb/39/2012, rozs. KS v BA zo dňa 05.05.2015, sp.zn. 2Cob/134/2014,...) Je nepochybné, že poškodený mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu poškodenia jeho vozidla, v dôsledku čoho je jeho nárok voči žalovanému opodstatnený, čo medzi stranami nebolo sporné a namietané. Je však nutné súhlasiť so žalovaným, že musí ísť o náklady vynaložené nutne a účelne. Súd má za to, že nepochybne ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vlastného vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. K dôvodnosti a účelnosti samotného prenájmu náhradného vozidla súd konštatuje, že poškodený je ten, ktorý bol následkom škodovej udalosti, ktorú sám nespôsobil, ukrátený na svojom majetku a musel znášať jeho následky spojené so zabezpečením náhradného vozidla, obstaraním opravy vlastného vozidla a jeho prevzatia. Nutnosť a

účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, podľa názoru súdu bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu, z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájomu ktorého bol poškodený donútený poisťovňou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájmu náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený v danom prípade právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťovnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo.

31. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...)

32. Pri posúdení otázky primeranosti doby nájmu v rozsahu žalovaných 5 dní, súd poukazuje na závery rozhodnutí Ústavného súdu SR. V Náleze sp.zn. III. ÚS 322/2025, v zmysle ktorého nemožno požadovať od žalobcu, aby preukazoval skutočnosti odôvodňujúce účelnosť trvania nájmu náhradného vozidla, nakoľko tento účelnosť preukázal tým, že vozidlo prevzal zo servisu v danej veci dokonca ešte pred vystavením krycieho listu poisťovňou – žalovaným. K obdobným záverom dospel Ústavný súd SR aj v Nálezoch sp.zn. III. ÚS 602/2024, III. ÚS 476/2024, t.j. rozhodovacia prax ústavného súdu je v obdobných veciach konzistentná. V uvedených sporoch ústavný súd opakovane konštatoval, že práve dátum oznámenia ukončenia šetrenia poisťovne a priznania poisťového plnenia predstavuje ústavne akceptovateľnú časovú limitáciu na účely primeranej náhrady škody a jej poisťoprávnenému ekvivalentu (III. ÚS 476/2024). Za takýchto okolností je nutné uviesť, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu ku kráteniu doby nájmu náhradného vozidla, keď poškodený navyše reálne odovzdal náhradné vozidlo ešte pred prevzatím vlastného vozidla z autoservisu.

33. Osobitne sa súd považuje za podstatné vyjadriť k argumentácii žalovaného, ktorý poukázal na to, že vozidlo poškodeného bolo na opravu odovzdané až mesiac po škodovej udalosti, pričom toto vozidlo poškodený v čase pred opravou užíval. Súd má za to, že tvrdenie žalovaného, že poškodený nebol nútený si vozidlo nechať opraviť, nemá oporu v skutkovom stave. Samotná skutočnosť, že došlo ku škodovej udalosti, bola v konaní preukázaná a nesporná, pričom je zrejmé, že práve jej následkom došlo k poškodeniu vozidla poškodeného – právneho predchodcu žalobcu. Podľa vyjadrenia žalovaného tak poškodený nemal fakticky nechať opraviť svoje poškodené vozidlo a naďalej ho užívať poškodené (aj keby bolo potenciálne schopné prevádzky). Súd má za to, že práve konaním poisťovne žalovaného došlo k škode na majetku právneho predchodcu žalobcu. Je iba logickým následkom,

že túto škodu (bez ohľadu na jej rozsah a závažnosť či vplyv na schopnosť vozidla bez súčasťou prevádzky na pozemných komunikáciách), si nechal na motorovom vozidle poškodený opraviť a je irelevantné, že k oprave došlo v neskoršom čase, t.j. v čase po dohode s autoservisom. Je totiž zrejmé a vyplýva práve z odborného vyjadrenia predloženého žalovaným, že vozidlo bolo na obhliadke dňa 16.9.2024 a doobhliadke vykonanej žalovaným dňa 28.10.2024. Súdu sa javí ako hospodárne konanie poškodeného, keď po dohode so servisom odovzdal vozidlo na opravu až 16.11.2024 a do toho času (pokiaľ to bolo technicky možné) užíval vlastné, i keď poškodené vozidlo. V opačnom prípade, ak by bol servis vyťažený a reálne by poškodený vozidlo odovzdal dňa 16.9.2024 a oprava by bola vykonaná až o mesiac, došlo by k potrebe zabezpečenia náhradného vozidla na obdobie dlhšie o mesiac. V takom prípade by bolo namieste preskúvanie prípadnej účelnosti doby nájmy. V prejednávanej veci však ide o dobu opravy vozidla na dohodnutý čas, pričom súd má za to, že dĺžka doby opravy nie je ovplyvňujúca poškodeným. Jej dĺžka reálne vyplynula z vyúčtovacej faktúry servisu, a tak súd uvádza, že táto je v celom požadovanom rozsahu dôvodná.

34. K tvrdeniu žalovaného, že nejde o škodu v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, súd konštatuje, že uvedené tvrdenie je v rozpore so skutkovým stavom. Potreba zabezpečenia si náhradného vozidla na čas opravy poškodeného vozidla je v príčinnej súvislosti s nehodovým dejom, resp. škodovou udalosťou. Je totiž zrejmé, že bez škodovej udalosti a následného poškodenia vozidla poškodeného by nevznikla nutnosť – potreba, zabezpečiť si na čas opravy vozidla iné – náhradné vozidlo.

35. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalovaným v sume 540,- Eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 270,- Eur uplatnená dôvodne (celková uplatnená suma za dobu nájmu 810,- Eur - priznaná suma 540 Eur = žalovaná istina 270,- Eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

36. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 22.12.2024, keďže poistné šetrenie bolo ukončené dňa 6.12.2024, týmto dňom začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 21.12.2024. . So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je tak žalovaný podľa názoru žalobcu v omeškaní od nasledujúceho dňa. Výška úroku z omeškania 8,15 % ročne je súdu známa z jeho činnosti, a tak súd žalovaného zaviazal okrem zaplatenia istiny 270,- Eur aj na úhradu zákonného úroku z omeškania vo výške 8,15 % ročne z tejto sumy od 22.12.2024 do zaplatenia. Vo vzťahu k nároku na zákonný úrok z omeškania sa súd stotožňuje s právnym názorom žalobcu, ktorý poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax a zjednotenie právneho názoru Ústavným súdom SR v rozhodnutí II ÚS 214/2020 a II. ÚS 215/2020.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa zásady úspešnosti žalobcu v konaní. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.